بسم الله الرحمن الرحیم

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لنډو کیسو ټولګه

ګرمه ګلۍ

لیک

زړګی علیخیل

سباوون پښتو ادبي ټولنه کوټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب چاري د ليکوال په حق کي خوندي دي

◈ کتاب	::	ګرمه ګلۍ
◈ لیک	::	زړګی علیخېل
◈ کمپوز	::	زړګی علیخېل
◈ اي مېل	::	alikhailnajeeb@gmail.com
◈ موبائل نمبر	::	03023823974
◈ پوښتنې	::	العکراش کمپیوټر ګرافکس
◈ تعداد	::	500
◈ له خوا	::	سباوون پښتو ادبي ټولنه کوټه
◈ پبلشر	::	ګواړخ پبلي کېشن جناح روډ کوټه
◈ چاپ کال	::	2019ع
◈ بیه	::	150

د موندلو درک : السراج بک سینټر جناح سینټر جناح روډ کوټه

کتاب پلورنځی، ریګل پلازه دکان نمبر ۷ جناح روډ کوټه

ال جان پبلشرز شېراني مارکېټ عبدالستار روډ کوټه

تکتو کتاب کور کاسي روډ کوټه

اباسین کتابونه پلورنځی،مین قصبه کالوني سټاپ اورنګي ټاؤن، نزد قلندري هوټل کراچي

پښتو اکېډمی بک شاپ، پېښور یونیورسټی پېښور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټړون

زما د ټولو خواخوږو

يارانو

په نوم چي زما د غم او ښادۍ ملګري دي

زړګی عليخيل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

د

سعادت حسن منټو

وسپېڅلي روح ته
چې قلم ئې رښتیا او بربنډ لیکل

زرګی علیخېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړ

د زړګي عليخېل..... ماښام خټک 7

مينه او منـنـه 16

(1) کـرمه کـلی 19

(2) وړونـد 24

(3) دنـده 28

(4) خط 38

(5) چـمچه 49

(6) کـمان 54

(7) لاحـاصل بشر 56

(8) لوبـته 62

(9) نخښه 72

(10)ويلن 75

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زرګۍ علیخېل د افسانو جنسي حسیات

جنس پخپله یوه لویه موضوع ده او بیا که په نړیواله کچه په عمومي توګه او په ادب کې په خصوصي توګه او بیا په ادب کې هم په افسانه کې خاص الخاص توګه یوه لویه موضوع په هر دور کې پاتې شوې ده. چونکې د دې موضوع د ژوند سره ډېر انتهائي نازک تعلق دی، ولې چې د دې موضوع په اړوند موږ په یو خاص ټولنیز نظام کې د استوګنې له سببه خپل اصل هم لا د ریافت کولای شو او دغه رنګه د دې په وسیله د خپل ټولنیز تشخص د پېژندلو او پوهېدلو کومک هم ترلاسه کېدی شي، خو د ټولو نه اول دا خبره ضروري ګڼم چې اول جنس باندې خبره او شي چې جنس دی څهٔ شی؟ جنس څهٔ ته وائي؟ افسانه او جنسي کلچر څهٔ شی دی؟ د جنسي افسانو موضوعات، جنسي رجحانات او روئې، جنسي انحرافات او د داسې افسانو په راتلونکې د اغېز په باب هم خبره او شي چې په دې کتاب کې په افسانو کې موجود جنس، جنسي مسائل او په نفسیاتو د پوهې کومک نهٔ یوازې ترلاسه شي بلکې برلاسه هم شي.

په مشرقي ژبو کې جنس په ډېرو محدودو معنو کې راخستې شوی دی. لکه فرهنګ اصفیه کې د جنس د توري معنا ذات، قماش، نوع او صنف دی. هم دغه رنګ په فیروز اللغات کې ئې هم قریباً هم دغه معنې دې. ولې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

انګرېزۍ په ډکشنرو کې د جنس (Sex) د توري ډېر پراخ او وسیع مفهوم اخستی شوی دی. په "Websters" ډکشنرۍ کې د (Sex) مراد داسي اخستی شوی دی.

ژباړه: یعني نر او ښځه یا نرینه او ښځینه کردارونو له کبله یا د دوی د کرداري صفاتو له سببه توپیر او هغه ټول ځیزونه د کومو چي تعلق د جنسي اسودګۍ یا د زېږون سره دی. یا په دواړو کې د موجود جنسي کشش سبب وي چي دواړه د یوه بله تقاضا کوي. دغسي اکسفورډ ډکشنرۍ کې د جنس (Sex) وضاحت داسي شوی دی.

ژباړه: په عامه توګه د جنس نه مراد په نر او ښځه کې توپیر یا تمیز دی. خو د جنس د جدید استعمال له رویه د تولید په اعضاؤ کې د دوی د جوړښت او په عمل کې د توپیر یا تمیز په حواله په نر او ښځي کي فرق دی.

د علم سماجیات له رویه په حیاتیاتي بڼه د نر او ښځي توپیر یا تمیز له وجي جنسي رشته یوه سماجي رشته هم وي نو د جنسي ضروریاتو سره د دې تعلق جزوي وي.

ډاکټر ټوني لیک (Dr, Tony Lake) په ډېرو ساده ټکیو کې د جنسي تعلق وضاحت د جنس په حواله څه داسي کوي.

یعني د جنس نه مراد د نر او ښځي د ملاپ د پاره د اعضاع تناسل د اشتعال او بیا د دغه اشتعال په نتیجه کې د پکاروني عمل ته جنس وائي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرض مذکر او مونث یا نرینه او ښځینه کردارونو کي د مشترکه مخصوص حیاتیاتي تعلق لرو چي دې تعلق ته جبلي تعلق یا جبلت وایو.

ډاکټر نعیم احمد د فرائیډ په حوالې د جبلت داسي تعریف کړی.

جنس یو پیدائشي خلقي رجحان دی کوم چي د نفسیاتي اعمالو رهنمائي کوي. مثلاً د حسن جبلت، ادراک، حافظه، تفکر او داسي نور. په رنګ د نفسي اعمالو په هدایت او رهنمائي عضویه یو مخصوص هدف په لور روړل، جبلت ته د یو داسي سیند یا خوړ سره تشبیهه ورکړی کېږي یا شوې ده کوم چي تل تر تله په خپلو ټاکلو او معینه لارو بهېږي.

د هر جبلت څه نا څه مقصد ضرور وي. مثلاً د جنسي جبلت تعلق په بنیادي توګه د نسل د بقا سره دی او په دې حواله په انسانانو او ځناورو کي فرق دی. په انسانانو کي د جبلت د کارروائي تعلق د نسل د بقا سره سره د سماجي عمل سره هم وي. (اګرچې د داسي صورت تعلق د شعور او ارادې سره دی). ولي ځناورو کي د څه مقصد د پوره کولو هیڅ سوچ نهٔ وي بلکې د ځناورو جبلت، برائ جبلت وي. ولي چي دوی کي د جنسي جبلت د پکاروني تعلق د هیڅ قسمه سماجي عمل سره نهٔ وي. د دې نه موږ دا نتیجه اخذ کولای شو چي په انسانانو کي جنسي جبلت د مخصوصو رجحاناتو تابع وي او هم د دې مخصوصو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي رجحاناتو له کبله په تمامو انسانانو کې جنسيت (Sexuality) د خپلو سماجي يا ټولنيزاړيکو او رشتو په حواله د مخصوصو رجحاناتو حامل وي. خو ياده دې وي چې د هيڅ قسمه رابطو يا اړيکو بغير هم يو نر يا ښځه د جنسي کشش له رويه دوی يو بل ته جنسيت ظاهرولی شي. خو جنس او جنسيت د سماجي رشتو په حواله قابو کولای يا منظم کولای شي. کوم ته چې موږ سکه او ناسکه، خپلي او پردي رشتې وئيلی شو.

په پښتو ادب کې د جنس په موضوع خوروور کار شوی دی، دا موضوع په نظم کې هم څېړلې شوې ده او په نثر کې هم. په شاعرۍ کې په اولسي ادب کې خصوصاً په ټپه او غاړو کې دا موضوع ځای په ځای څېړلې شوي او چېړلې شوې ده. خوشحال خټک په خپله شاعرۍ کې جنسيات خپله موضوع ګرځولې. حميد بابا هم دا موضوع ځای په ځای په کارولې. غني خان هم د دې موضوع نه کار اخستی. اشرف مفتون هم جنسي موضوع د خپلې شاعرۍ محور ګرځولي او نن سبا ئې ځوان کهول هم پکاروي. چونکې دې وخت زموږ موضوع افسانه ده نو ځکه د جنسياتو د څېړنې او د حسياتو د پاره تر افسانې ځان محدود ساتم.

په پښتو نثر کې په ناول او افسانه کې جنسي موضوع پکارولی، په ناول کې ماتو خان د جنسي موضوع يو ښکاره نامه ده. په افسانو کې هم دا موضوع ځای په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځـای پکـارولی شـوې چې طـاهر افريـدی، زيتـون بـانو، پـروين مـلال، فـاروق سـرور، حسـينه ګـل او داسـي نـور ئـې ښـکاره نومونـه دي. خـو زرګـي عليخېـل نجيـب پـه اول ځـل د افسـانو ټولګـه کـي جنسـي حسـيات پـه ډېـر جـرات، بـې بـاکۍ او د اصلاح په خوځښت کي را نغښتي ټولني ته وړاندي کړي.

د زرګـي عليخېـل نجيـب پـه دې ټولګـه کـي ټـول ټـال لـس افسـانې شـاملي دي چـي پـه يـو يـا پـه بلـه حوالـه جنسـي موضـوع پـه کـي زيـر بحـث ده. خـو د زرګـي عليخېـل نجيـب د دې افسـانو شـاته يـو اصـلاحي پيغـام دی. هـر ليکـوال لکـه چـي څنګـه نـوري سـتونزي پـه ټولنـه کـي وينـي او د خپـل ليـک موضـوع ئـې ګرځـوي هـم دغـه رنـګ جـنس هـم د ټـولني يـوه سـتونزه ده. خـو د ټـولني د فشـار لـه وجهـي پـرې څـوک قلـم نـۀ پورتـه کـوي او ځانونـه پـرې يـا غلـي کـړي او يـا پـرې سـمجهوته وکـــړي. خـــو زرګـــي عليخېـــل نجيـــب د دې ســـتونزو پـــه موضـوعاتو نـۀ ځـان غلـی کـړی او نـۀ پـرې سـمجهوتې تـه تيـار دی او چـي څـه ئـې پـه دې ټولنـه کـي ليـدلي، کتلـي، مشـاهده کـړي او دا هـر څـه ورتـه د يـو سـتونزي پـه شـکل کـي را وړانـدي شـوي نـو دۀ خپـل قلـم تـه مـن و عـن سـپارلي او دې سـتونزو تـه ئـې د شـاعری يـا د نـاول بڼـه نـۀ ده خپلـه کـړې، بلکـې د لنډو کيسـو کينـوس ئـې ورتـه غـوره کـړی او دغـو سـتونزو تـه ئـې يـو داسـي افسـانوي رنـګ ورکـړی چـي پـه کيسـه کيسـه کـي ئـې سـتونزه هـم وړانـدي کـړې او د فـن لمـن ئـې هـم نـۀ ده پـرې ايښـې. ګـو چـي کلـه کلـه ډېـر نېـغ پـرې راغلـی خـو فنکارانـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رياض کي ئې بيا زر ځان راژغورلی او خبره ئې په اشارو کينايو ته راوړې او د فن په کالو کي ئې خبره په ډېره حسينه پېرايه کي رانغښتې. دا افسانې ګو چي د موضوع له لحاظه خپله معنا تر سره کوي، ولي چي د ادب د قاري د پاره په کي د جنس نه په پورته هم ډېر څه شته.

ګرمه ګلۍ يوه اصلاحي افسانه ده چي د جنس په بنسټ خپله وظيفه تر سره کوي. ګرمه ګلۍ لکه چي د نوم نه ظاهره ده ذو معنی افسانه ده. لفظي او باطني دواړه معنې ئې د خوند دي. په دې افسانه کي ښاغلی ليکوال په دوو ذاويو د يو کردار له عمله خپل مقصد ته د رسېدو هڅه کوي او په ډېر ساده باده او واضحه ابلاغ تر دغه سنګميله ځان رسوي. د دې موضوع که يو اړخ ته ډېره عاميانه ده ولي په باطن کي ډېره باغيانه ده او د دې افسانې دغه باغيانه عمل ئې د يو کردار "خاني" د منفي مشغوله نتيجه ده. په دې افسانه کي وينه ورکول، انجکشن او ګرمه ګلۍ هغه علامتونه دي چي که يو پلا د مرض او د مريض د صحت او د ژوند منلي او کوټلي اسباب دي نو بل اړخ ته د دې انجکشن يا د ستني غلطه او نا مناسبه پکارونه او په ګرمه ګلۍ کي ټولنيز مريضانو ته د خپلو رګونو نه د هغوی رګونو ته د وينو انتقالول په خپله ځان انتقال ته سپارل دي. په دې افسانه کي ستن يا انجکشن يو داسي ژوندی علامت دی چي که يو پلا مړي رغوي نو بل پلا د ژوندو نه مړي هم جوړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوند یو علامتي افسانه ده. خو علامات ئې ډېر ګونجلک نهٔ دی. ابلاغ په کې شته. دا افسانه په نفسیاتو او جنسیاتو اړانه ده. دا افسانه د حسیاتو سره تعلق لري. دا افسانه د وړوند په حسیاتو بحث کوي. د وړوند د بصر د نشتوالي له کبله د سماعت تېز والی یو په دوه شي او هغه د څیزونو پېژندګلو د هغه د آواز نه په ښه طریقه کولی شي. دا افسانه هم په باطن کې اصلاحي افسانه ده چې پرده د ړانده نه هم کول پکار دی. که هغه دي نهٔ ویني نو تهٔ خو ئې وینې. د دې افسانې ابلاغ ډېر واضحه دی. هیڅ پیچیدګي په کې نشته. تر څه حده طنز او مزاح هم په کې شته چې د اصلاح اړخ ته اشاره کوي.

دنده افسانه یوه ساده او روانه افسانه ده. د موضوع لحاظ سره زړه ده. موضوع ئې موښلې ده او په دې موضوع یا د دې سره تړلې بلا افسانې لیکلي شوي. ولې د دې افسانې موضوع اصل ته‌رننګ پوائنټ د درېیم ګړي ده. په دې افسانه کې ستونزه د غلط سوچ او د غلط اپروچ ده. په ښځې د بدګمانۍ اظهار دی او د نر کردار ته په مخ یوه زورداره څپېړه ده.

خط، دا کرداري او مکالماتي افسانه ده. دې موضوع ته ورته ډېري افسانې په نورو ژبو کې لیکلي شوي، ډرامې او فلمونه هم جوړ شوي، په پښتو ادب کې د خطاطي او بیا د جینۍ ورسره اړیکه یوه نوې تجربه ده. ښه افسانه ده او د ډېل پارټ لکه چې اوله تجربه وي. په پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادب کې د تجسس نه ډکه افسانه ده خو د انفرادي مشاهدو او تجربو يوه داسي بېلګه ده چي هرچاته اپيل کوي.

چمچه افسانه د ټولني په اجتماعي سوچ طنز دی. او اختتام ئې تکل ته ورته دی. خو که يو پلا د اسد خود کلامي دا افسانه خوندوره کړې ده بل پلا تکل ته ئې هم ورته کړې ده. خو افسانوي رنګ ئې بېللی نهٔ دی. د افساني خواږه په کي تر آخره ځان ښودنه کوي.

ګمان، په دې افسانه کي تلوسه کمه ده، خو دا افسانه د رئيليزم يا حقيقت نګاری داسي يوه بېلګه ده چي د داسي ستونزو په بيا بيا مورږ په ټولنه کي مخ کېږي خو د صنفي امتياز له وجهي په ټولنه کي هر سړي په داسي ستونزو ځان غلی کړی وي. باوجود د دې چي د حقيقت نه هر سړی خبر وي، ولي د يو بل سره ئې د وئيلو جرات نهٔ شي کوی او دا افسانه د يو داسي حقيقت ښکارونه کوي.

لا حاصل بشر، دا اصلاحي افسانه ده. په دې افسانه کي په جنس کي د اصلاح هڅه ده. مکالماتي افسانه ده او په زور دارو مکالمو اډانه لري.

لوبته، ښه افسانه ده خو پيغام ئې د علامت يا د تخليقيت په ځای ډېر نېغ دی او د فني په ځای اصلاحي دی. ښه افسانه ورته په دې وايم چي که ظاهره په کي جنس دی نو پټه په کي د انس اصلاح هم ده.

نخښه، يوه عامه ساده او سوچه افسانه ده. په کردارونو اډانه لري. په ټولنه طنز دی. د کردارونو کمزوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرمه کلی   زړګی علیخېل

په کي ښودلې شوې ده چې د نر او د ښځي په بې اعتمادی بنیاد لري.

ویلن، یوه اصلاحي افسانه ده. په ټولنه خصوصاً په ځوان کهول طنز دی او د نننی په پښتو فلمي کلچر هم یوه نیوکه ده چې ځوان کهول بې لاري کوي بلکې ډېر ئې بې لاري کړل.

الغرض په دې کتاب کي ټولي افسانې چې حوالې ئې ما راخستي، د دې مقصد په ټولني کي جنسي رجحانات او روئې په ګوته کول دي او د اصلاح هڅه کول دي. زما په خیال د دې نه دي هرګز څوک دا معنا نهٔ اخلي چې ګنې د دې نه د لیکوال خدای مهٔ کړه د فحاشۍ اړخ ته د ټولني د بوتلو هڅه ده. دا هم لکه د نورو ستونزو یوه ټولنیزه ستونزه ده چې د یوې داسي غټې تنکي په شکل کي موجوده ده چې د ټولني په رګونو کي له درده څړیکي وهي او د غه تنکي ته زړګي علیخېل نجیب د یو سماجي ډاکټر د قلم څوک ته تېره کړې او نو او زوی ترې راباسي او صفا سوتره کوي ئې. چې یوازي مریض پرې نهٔ ښه کېږي بلکې د ټولني د خالصي اصلاح د پاره ترې ټوله ټولنه صحت یابه کېږي.

مننه

ماښام خټک ایډوکیټ

فرید چیمبر، کراچۍ

18-09-2019

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه او مننه

د خـدای پـاک پـه فضـل او احسـان او د ملګـرو پښـتنو پـه ډاډ او مرسـته دا ده د خـوږې پښـتو پـه چـوپړ کـې د رېيمـه د لنـډو کيسـو ټولګـه ستاسـو مينـه والـو تـر لاسـو د رورسـېده. د لـوی متعـال څښـتن ډېـر زيـات شـکر ګـزار يـم چـې د خـوږې پښتو و چوپړ ته ئې درولی يم.

د هــــري ژبــــي ادب د هغــــه د تخليقــــي ادب د لاري پېژنـدل کېږي.ژبـه هلتـه بډايـه کېـږي چـې پـه کومـه ژبـه کـې د تخليقـي ادب پنګـه درنـه وي. زمـا پـه فکـر پـه پښـتو ادبيـاتو کـې د کيسـه ايـز ادب صـنف د شـاعرۍ د صـنف پـه مقابلـه کـې ډېـر کـم تخليـق شـوی دی. زمـوږ د عصـر ليکـوالان ډېـر کـم د کيسـه ايـز ادب خـوا تـه توجـه ورکـوي، د شـعر پـه ميـدان کـې پيـاوړي دي خـو د کيسـه ايـز ادب پـه ميـدان کـې بيـا خـال خـال ليکـوالان لګيـا دي زيـار کـاږي. بايـد مـوږ د شـعر د تخليـق سـره سـره د کيسـه ايـز ادب خـوا تـه هـم توجـه وکـړو او خپلـه خـوږه پښتو د نورو ګاونډيو مترقي ژبو په کتار کې ودروو.

د دې ټـولګې پـر لنـډو کيسـو څـه تبصـره کـول نـۀ غـواړم، د ښـو او بـدو پرېکـړه ئـې ستاسـو پـر علمـي نظـر پرېـږدم، خـدای دې وکـړي چـې ستاسـو ادبـي تنـده درماتـه کـړي او د پښـتو کيسـه ايز ادب په لمن کې يوه ګټوره اضافه وګرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرمه ګلې　　　　　　　　　　　　زړګی علیخېل

دلته به زۀ د هغو ملګرو مننه خپل فرض وګڼم چا چې په دې ټولګه کې خپل تر وسه څه نا څه ونډه شریکه کړې ده.

زړۀ ته راتېر، د تکل د دنیا نو موړې څهره، زما ادبي ملګری او ډېر خوږ انسان ښاغلي ایډوکېټ ما ښام خټک صاحب یو جهان مننه کوم چې د دې ټولګې پر متن ئې خپله علمي رایه له تاسو سره په تحریري توګه شریکه کړه. هم دی ؤ چې د دې ټولګې د لنډو کیسو پر نفسیاتو پوهېدی. یو ځلي بیا ئې د زړۀ له کومي مننه کوم. الله دي د دۀ ښستي پر موږ نۀ راولي. قلم ئې نور هم تاند او بهاند غواړم.

یاران به بیا سره یاران وي
غماز کمبخته هسي زړونه بدوینه

زما یاران.... د خدای په فضل دي خو بې شمېره او خدای دي ئې راته ژوندي او ګړندي لري، د خپلو ټولو خواخوږو یارانو مننه کوم چې ما ته هر وخت ډاډګیرنه راکوي، ما د پښتو ژبې و چوپړ ته هڅوي، خدای دي دوی تل آباد، خوشحاله او ښاد لري.

د سباوون پښتو ادبي ټولني کوټي صدر ښاغلي عباس شاه مخلص هم زښته مننه کوم چې د ټولني د اړخه ئې دا ټولګه خپره کړه.

په آخر کې زۀ د ګران، خوږ او پر پښتو مئین ملګري **محمد نسیم خان توخي** د زړۀ له کومي مننه کوم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرمه کلی   زړکی علیخېل

د دې ټولګي مالي لګښت ئې په ورين تندي پر ځان ومنلی او دا ټولګه ئې د چاپ په ګڼهه ښائسته کړه. خدای دي داسي پر پښتو مئين ځوانان تل ژوندي، آباد او خوشحاله لري. آمين.

نور تاسو و کتاب لوستلو ته پرېږدم. والسلام

ستاسو

زړکی علیخېل

سهېلي پښتونخوا کوټه

19-09-2019

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرمه ګلۍ

زمـوږ د کلـي د هـدیرې پـه غېـږ کـي چـي پـه ټولـه سـیمه کـي لویـه هـدیره ده، ډېـر تنکـي ځوانـان پـه خـوا رږه خـوب ویـده دي. څـوک پـه بـدۍ کښـي، څوک پـه خـدائي مـرګ، څـوک پـه ایکسـډنټ کـي او څـوک بیـا پـه داسـي جهـاد کـي لـه منځـه تللـي چـي هغـه د خپـل نسـلي ورور پـه خـلاف روان دی دوام لـري، او دې هـدیرې تـه ئـې مـړي راوړي او پـه کـي ئـې ښـخ کـړي دي. نـن چـي زۀ پـه دې لویـه هـدیره کـي چـي یـو اوږد او پـه سـلګونو کلونـو تـاریخ هـم لـري کـوم قبـر تـه ناسـت یـم دا د تنکـي ځـواني مـرګ "خـاني" قبـر دی. د قبـر پـه کتبـه ورتـه خپلوانـو لیکلـي دي "ځـواني مـرګ خـانی" . نـن مـي زړۀ غـواړي چـي ځـواني مرګ خاني ته د مغفرت ډېري دعاوي وکړم.

زۀ او خـانی د وړوکـوالي ملګـري وو. پـه سـکول کـي د لـومړي ټـولګي څخـه بیـا تـر لسـم ټـولګي پـوري، پـه محلـه کـي هـم سـره ګاونـډیان، زمـوږ د دواړو مېنـدي لکـه سـکه خوېنـدي داسي سره ملګري وې.

خـاني کلـه هـم لـه مـا او مـا لـه دۀ، د زړۀ حـال نـۀ وُ پـټ کـړی. تېـر کـال خـانی ډېـر سـخت ناروغـه شـو، ډېـر دارو درمـل ئـې وربانـدي وکـړل، خـو د روغتیـا پـر خـوا ئـې ګـام نـۀ اخسـتی. د دې نـاروغۍ لـه مخـه خـانی لـه تېـرو درو میاشـتو څخـه و ښـار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته روږد شوی ؤ. پلار ئې ښه پيسه درلوده، لوی کاروباري سړی ؤ، د خاني سره د پيسو کمي نۀوه، هره ورځ به ئې ځان ښه تيار کړو او ښار ته به روان شو.

د خاني عمر دا وخت اوولس (۱۷) کاله ؤ. خامه ځواني ئې وه، د ځوانۍ توده وينه ئې په جوش کې وه، د فيشن ډېر شوقي ؤ، ما خو هيڅ کله هم دی په داسي غلطو لارو نۀؤ ليدلی چي په هغه کي ځوانان د خپلي ځوانۍ او ګرميويني د لاسه شکېږي او دويمه دا چي په خاني کي يو بل خصوصيت دا هم ؤ چي هغه به هر ضرورت مند ته د خدای د رضا د پاره وينه ورکوله، ولي چي د دۀ د ويني ګروپ -O (او، نيګيټيو) ؤ چي دا وينه د ډېرو کمو خلکو وي.

ناروغي ئې ورځ په ورځ زياتېدله، ټول وجود به ئې دړد کولو، مړۀ تبه ئې په وجود کي خوره وره وه، يوه ورځ د خاني مور زموږ کور ته راغله او په ژړغوني لهجه کي ئې راته ووئيل چي

"زويه! تۀ خو خاني يو ډاکټر يا ملا ته ورښکاره کړه، ورځ په ورځ ئې وجود ويلېږي، ستا خو هره خبره مني".

ما په جواب کي ورته ووئيل چي "ضرور، زۀ به نن نن دی و يو ښه ډاکټر ته ښکاره کړم".

مور ئې بېرته په سرو سترګو ولاړه. زۀ هم لږ ساعت وروسته د کوره ووتم او د خاني کور ته ورغلم. خانی په کور کي په خپله کوټه کي پر پلنګ پروت ؤ. ما قانع کړو چي ډاکټر ته ځو، دۀ هم څه ضد ونۀ کړ، په هم هغو بوی ناکو جامو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـي راسـره روان شـو، دواړه زمـا پـر موټرسـائیکل کښېناسـتو او د ښار په خوا روان شو.

زمـا یـو ملګـری چـي پـه یـوه پرائیویـټ هسـپتال کـي د یـو نومـوړي فزیشـن ډاکټـر سـره اسسـټنټ ؤ هغـه تـه ورغلـو. هغـه زمـوږ ډېـر ښـه هرکلـی وکـړی، د خـاني د پـاره ئـې جـوس او زمـا د پـاره ئــې شــنې ترخــې چــای را وغوښــتې. پــر ډاکټــر صـاحب ډېـر زیـات رش ؤ، خـو د ملګـري پـه برکـت مـوږ تـه ډېـر زر وار را ورسـېدی. ډاکټر صـاحب ډېـر خـوږ انسـان ؤ، د خـاني و کېفیـت او حالـت تـه چـي ئـې وکتـل نـو یـو څـو پوښـتني ئـې ځنـي وکـړې. بیـا ئـې دوه ټیسـټونه را ولیکـل چـي "دا ټیسـټونه وکـړئ او بیـا ئـې ماتـه ښـکاره کـړئ". مـوږ د ډاکټـر د کـوټې څخـه را ووتـو، را غلـو لیبـارټرۍ تـه، هلتـه ئـې د خـاني څخـه تقریبـاً لـس سـي سـي وینـه وایسـتله او مـوږ تـه ئـې د نـیم سـاعت انتظـار کولـو ووئیـل. مـوږ بېرتـه د هغـه ملګـري خـوا تـه راغلـو چـي د ډاکټـر صـاحب اسسـټنټ ؤ. نـیم سـاعت مـو د آخـوا دې خـوا مجلسـونه وکـړل، ملګـري مـي راتـه ووئیـل چـي "زۀ ځـم د خـاني ټیسـټونه راوړم". هغـه د لیبـارټرۍ خـوا تـه ولاړی، لـږ سـاعت وروسـته بېرتـه راغـی، د ټیسـټونو رپـورټ ورسـره ؤ، مـوږ ئـې ډاکټـر صـاحب تـه وروسـتو، ډاکټـر چـي د خـاني رپـورټ وکتـی نـو ئـې ووئیـل، "دومـره خـاص کیسـه نۀ ده، سـتا د هډو تبـه ده، خـدای بـه دي ښـه کـړي". بیـا ئـې پـر پرچـې دوا لیکـل پیـل کړو "هـا دا واخلـه، پـر وخـت ئـې ورکـوئ، پرهېـز دي بالکل نۀ کوي، زړۀ د خلاصه دي هر شی خوري".

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ هم را ولاړ شو د ډاکټر مننه مو وکړه. چې څنګه وتلو نو ډاکټر صاحب پر ما بږغ وکړی. "ځوانه! ته ودرېږه". خاني ته ئې ووئیل چې "ته دباندي کښېنه، زه ده ته ستا د پاره یوه دوا ورلیکم". خانی او زما ملګری دواړه دباندي ووتل، ډاکټر ماته د کښېنستو اشاره وکړه، زه پر چوکۍ ډاکټر ته مخامخ کښېنستم. ډاکټر په افسرده لهجه کي راڅخه وپوښتل "دا ځوان ستا څه دی؟".

"ډېر نږدې ملګری مې دی"

"ستا د ملګري ایډز دی"

"ایډز؟". له ما ئې لاري ورکي کړې، نه پوهېدم چي دا ئې څه راته ووئیل.

"هو، ایډز"

"لاکن ډاکټر صاحب! خانی خو ډېر شریف او خانداني ځوان دی". ده خو هره څلورمه میاشت د خدای د رضا د پاره و ضرورت مندو خلکو ته وینه ورکوله، نو بیا څنګه کېدای شي چي دی......

"ایډز نه شرافت ګوري او نه خاندان، او دا هم کېدای شي چي ده چي کوم وخت آخري ځل وینه ورکوله نو هغه وخت د ویني سرنج استعمالي شوی وي، د هغه څخه هم دا مرض خورېږي. لحاظه تاسو د ده پوره پوره خیال وساتئ، د ده سره بېخي لږ وخت دی، که وو ایم نو زیات نه زیات شپږ میاشتي، تاسو دی د ده په ناروغي مه خبروئ کنې په شپږو ورځو کي به سترګي پټې کړي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ را ولاړ شوم، د ډاکټر څخه د رخصت اخستلو بغير د دۀ د کوټې څخه را ووتم. خانی مخامخ پر يوه چوکۍ زما په انتظار ناست ؤ. زۀ چي ئې څنګه وليدم نو را ولاړ شو. موږ دواړه د هسپتال څخه د باندي راووتو، په يوه ميډيکل کي مو دوا واخسته، موټر سائيکل مو د ستېنډ څخه را وباسی او پر کښېنستو. په دې وخت کي خاني راته ووئيل چي

" ياره! زۀ و تاته يوه لاره د رښئيم پر هغه د رځه".

ماهم ورسره ومنله، د دۀ پر را ښوولې لاره روان شوم. کله په يوه ګلۍ کله په بله ګلۍ کښې، آخر يوې تنګي ګلۍ ته برابر شوم، خاني وئيل چي "پر دغه تنګه ګلۍ د رځه خو لږ په کراره کراره". زۀ هم په دې تنګه ګلۍ کي روان شوم. د ګلۍ د هر کور يا بيا دويم يا دريم کور په مخ کي يوه زنانه به ولاړه وه. موږ ته به ئې ډېر په مينه او ځير ځير کتل. آخر له دې ګلۍ ووتم. خاني په مسکي کي راته ووئيل چي "تاته د ر معلومه ده دې ګلۍ ته څۀ وائي؟"

"نا". ما په جواب کي ورته ووئيل.

دۀ په مسکي او رازداره انداز کي راته ووئيل "دې ګلۍ ته ګرمه ګلۍ وائي".

زۀ د خاني په جواب او د دۀ په ناروغۍ پوهـ شوم چي دی څنګه او له کومه ناروغه دی.لاکن هغه وينه چي خاني به هره څلورمه مياشت د خدای د رضا د پاره ورکوله.. هغه؟

◯◯◯◯◯◯

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوند

د خالقـــداد عمـــر اوس دېرشـــو کـــالو تـــه رســـېدی، پـــه سترګو وړوند، لاکن په صحت ښه برابر ؤ.
خالقــداد د کونــډي مــوريــوازينی زوی ؤ. دوې مشــري خوېندي ئې وې چي هغـه هم ود شوي وې. پـه شل کلني کي اکـا (تـره) ورلـه خپلـه لـور ورکـړه، خـو د يـو کـال تېرولـو وروسـته هغـه د خـدای پـه کـار شـوه. خالقـداد قسـم وکـړی چـي دی بـه بـل وادهٔ ونـهٔ کـړي. قسم ئې پر خپـل ځـای، خـو دې وړونـد تـه چا خپلـه لـور او خـور ورکولـه، هغـه خـو اکـا ئـې ؤ چـي د دهٔ سـره ئـې دا ښـېګړه کړې وه.
د خالقـــداد ســـترګي د وادهٔ ځخـــه دوه کالـــه مـــخ کـــي د مـــوټرپـــه يـــو ايکســـډنټ کـــي زخمـــي شـــوي وې. ډاکټرانـــو ورتـــه آپريشـــن کـــړې، د آپريشـــن کولـــو وروســـته د خالقـــداد د ســـترګو ځخـه چي پټـۍ لېـري کـړل شـوې نـو د خالقـداد پـه سـترګو د تيـارې پــردې پرتــې وې. خالقــداد ډېــر زيــات غمګــين شــو. ډاکټرانــو ورلـه تسـلي ورکولـه چـي دا تيـاره بـه پـه کـراره کـراره پـه رڼـا بـدلېږي. خالقـداد هـم تـوري چشـمې سـترګو تـه واچـولې او پـه يـوې نـرۍ لکـړه ئـې ژونـد پيـل کـړو. اوس نـو د وړونـد تـوب ئـې اتـهٔ کالـه وتلـي وو. خالقـداد پـه لکـړه دومـره اموختـه شـوی ؤ لکـه يو بينا کس چي په لاره او علاقه کي بلد وي.
خالقـداد د خپـل کلـي ځخـه لېـري د غـرهٔ پـه دامـان کـي د تربرونـو کلـی درلـود. پـه دې تربـرو کـي ئـې و يـوه تربـور تـه مشـره خـور ناسـته وه. کلـه نـا کلـه بـه د خـور حـال احـوال تـه ورغـی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه به ئې پر وکړه، بېرته به چا تربور خپل کلي کور ته راوستی.

دا ځل په دامان کلي کې د خالقداد د یوتربور د لور وادهٔ ؤ. د دهٔ و ټوله کورنۍ ته ست شوی ؤ. دهٔ هم غوښت چې ولاړ شي، خو خېر د کور د نورو ښځینه او نرینه وګړو سره وادهٔ ته ولاړی.

ښه د یخ شپې او ورځې وې، دوی د وادهٔ څخه یوه ورځ مخ کې لا ولاړو. خالقداد ډېر شوخ ؤ، ښې ګپې ئې کولې، د ځوانانو سره ځوان او د سپین ږیرو سره سپین ږیری ؤ. په ښځو کې چې به کښېنستی نو هغو به هم خوا نهٔ بدوله. ولې چې خالقداد وړوند ؤ، ښځې ئې نهٔ لیدلې. د ښځو به که مخ پټ ؤ که ښکاره که به ئې سر لوڅ ؤ که پټ د خالقداد په مخ کې ورته هیڅ مسئله نهٔ وه.

خېر د وادهٔ کار ؤ. خالقداد د خور سره د حال احوال په نیت لکړه په لاس کې د یو ماشوم په مرسته د ښځو خوا ته ورغی. خور ئې ډېره خوشحاله شوه. زر زر ئې په برنډې (برآمدې) کې ورته نیالي اواره کړه او مشر ورور ئې پر کښېنوی. د کور په غولي کې تنکۍ تنکۍ انجوني لګیا وې اتڼ ئې کوی. دهٔ هم پر دریا او غاړو خوند اخستی ؤ. توري چشمې ئې په سترګو وې، د اتڼ په خوا متوجه ؤ، خور ئې ورته چای راوړې، د چای پیاله ئې په لاس کې ورکړه، دهٔ هم د چای او غاړو څخه دوه چند خوند اخستی ؤ.

په دې دوران کې یوه ځوانه او ډېره ښائسته ښځه د درو میاشتو ماشوم په غېږ کې راغله د خالقداد په مخ کې چار

(c) ketabton.com: The Digital Library

زانـو کښېنسـتـه. هغـه د خالقـداد د خـور د لېـوره لـور وه چـي دې ښـادي تـه راغلـې وه. هغـه خبـره وه چـي خالقـداد وړونـد دی. ماشـوم ئـې پـه غېږ کي پـرې باسـی، خپلـه لمـن ئـې راپورتـه کړه او ماشـوم تـه ئـې شـيدې (پـی) ورکـول پيـل کـړو. دا خالقـداد تـه مخـامخ ناسـته وه، د خالقـداد د ناسـتي انـداز داسـي ؤ چـي دی د اتـڼ خـوا تـه متوجـه دی. ښځه د يـوې بلي ښځي سره پـه ګپـه اختـه شـوه، هلتـه ماشـوم خپلـي شـيدې رودلـې، پـه دې وخـت کـي د خالقـداد کېفيـت لـږ بـدل غونـدي شـو. پـر تنـدي ئـې خولـه راغلـه. د ښـځي ورتـه پـام شـو، زر ئـې پوښـتنه ځنـي وکـړه چـي "خالقداده! څۀ در وشو، خېر خو دی؟"

خالقـداد زر ځـان سـره راټـول کـړی وې وئيـل "هـيڅ نـۀ، هسي مي لږ ګرمي وشوه".

"پـه دې يـخ کـي دي څنګـه ګرمـي وشـوه، طبيعـت خـو دي سم دی". ښځي بيا ځني وپوښتل.

"تـۀ داسـي وکـړه چـي يـو ماشـوم را وغـواړه چـي مـا هلتـه د سـرپيو ځـای تـه بـوزي، دلتـه مـي سـاه تنګېـږي". خالقـداد ورتـه ووئيـل او خپلـه لکـړه چـي د دۀ سـره پـه څنـګ کـي پرتـه وه پـه ټپرولو را پورته کړه او ولاړ شو.

ښـځي هـم نـږدې ولاړ ماشـوم تـه ووئيـل "راشـه دا مامـا د لاسه ونيسه او دباندي ئې د سرپيو ځای ته بوزه، هله شاباس".

خالقـداد چـي کلـه د هغـې ناسـتي ښـځي څنـګ تـه تېرېـدی نـو ئـې سـر کښـه نيـولی ؤ. پـه کـراره کـراره د کـور څخـه دبانـدي ووتـی. ماشـوم تـه ئـې ووئيل "مـا د سـرپيو ځـای تـه مـۀ بيايه، لږ لېرې د ساره ګشت د پاره مي بوزه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوم هم هوښیار ؤ، د اتو یا لسو کالو ؤ، خالقداد ئې د کوره ښه لېرې بوتی. خالقداد ماشوم ته ووئیل چې "بس تهٔ اوس ځه، زهٔ بیا خپله ځم". ماشوم هم دی هلته پرېښوو ی او د کور په خوا ئې ځنې منډه کړه.

خالقداد چې کله پوهـ شو چې ماشوم نشته، لکړه ئې یوې خوا ته وغورځوله.... واګې ته ئې لاس کړی.... د تشو بولو په بهانه...... په دوو تلو کښېنستی او چشمې ئې له سترګو....... لېرې کړې.

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنده

د پنځویشت کلني نازو د وادۀ دوه کاله کېدل. د ېرش کلن خاوند قیصر ئې په یوه پرائیویټ سیکیورټي ګارډ کمپنۍ کي کار کوي. نازو تعلیم یافته وه، ښه کارنده وه. د جامو ګنډلو هنر ئې په لاس کي درلودی. خاوند قیصر بیا پرائمري فیل او د لاس د خوارۍ نۀؤ. د سیکیورټي ګارډ په کار کي به ټوله ورځ د دفتر مخ ته ناست ؤ، دوولس ګهنټې به ئې ډیوټي کوله، دۀ غوښتی هم داسي کار چي ټوله ورځ ناست وي.

دوی چي په ښار کي په کومه محله کي اوسېدل د هغې محلې زیاتره نر او ښځه سهار د خپلو کارو پسې وتل او مازدیګر به راتلل. په دې محله کي یوه ښځه چي نوم خو ئې چا ته نۀؤ معلوم خو ټولو به ورته باجي وئیل اوسېده. دې ښځي په این، جي، او کي کار کوی. د دې باجي ادارې په کوم کي چي دې کار کوی دې ته په یوه بله محله کي د ښځو د زدکړي او ورسره د خیاطۍ یو سینټر خلاص کړی ؤ. باجي به د دې دواړو محلو و ښځو ته د عصري تعلیم سره سره د خیاطي زده کولو کورس هم ورکاوی. بیا چي به کله ښځو دا هنر تر لاسه کړی نو به ئې په آخر کي یو ستائنلیک (سرټیفیکټ) او یو د جامو ګنډلو مشین ورکړی چي دوی مخته په ژوند کي د خپلي کورنۍ مالي ستونزي پر اواري کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باجي او نازو ښه علیک سلیک او تلل راتلل ؤ. باجي د نازو د هنر څه خبره وه. هغې به هر وخت نازو ته وئیل چي "ته د دې هنر څخه خپله پېشه ولي نهٔ جوړوې؟" نازو به انکار کولو او د قیصر په آمدني به ئې شکر باسی.

یوه ورځ باجي و نازو ته مشین راوړی، باجي نازو ته ووئیل چي "تهٔ دا مشین درسره کښېږده، دلته په خپل کور کي کله نا کله جامې ګنده، زهٔ به و ښځو ته ووایم چي هغوی دي په تا خپلي جامې ګنډي". نازو خو اول ورته انکار وکړی، بیا ئې د باجي په ډېر اصرار هو وکړه او مشین ئې کښېښووی.

ورځي او شپې تېرېدې، خاوند قیصر هم ډېر خوشحال ؤ چي اوس د کور ګزران ډېر ښه روان دی. نازو هم د ښځو جامې جوړولې او ډېر اعلی ګنډل به ئې کاوی.

یوه ورځ د باجي سره یوه بله ښځه چي ډېر سینګار ئې کړی ؤ او په عمر پخه معلومېده راغله. د خبرو څخه داسي ښکارېده چي دا به ډېره شتمنه وي. پنځه جوړې جامې ئې و نازو ته ورکړې چي "دا په نوي نوي ډیزائنو کي را جوړي کړه. بیعه به ستا د مرضۍ وي". نازو هم "سمه ده" ورته ووئیل. باجي او ښځه بېرته ولاړې، نازو هم کښېنسته، بیاتي او ناپ ئې ورباندي راواخستی.

د قیصر د کور دباندي مخامخ پر تړه هر وخت دوه کسان ناست وو. په هر روان او را روان کس کي به ئې چرت وهی او بیا به ئې پر هغه خپل مجلس تازه کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په یوه هفته کې ئې پنځه سره جوړې جامې ور وګنډلې. ښځه هم راغله، جامې چې ئې ولیدلې نو ئې ډېرې زیاتې خوښې شوې.

"څنګه چې باجي وئیلي ؤ له هغې هم زیاته کارنده ئې، ها دا واخله ستا حق". ښځې د پرس څخه دوه د شنه زریانو نوټونه را وایستل او نازو ته ئې ونیول. نازو هم هغه پیسې ځنې واخستې. ښځې خپلې جامې واخستې او د روانېدو د پاره ولاړه شوه. چې کله ئې رخصت اخستی نو ئې نازو ته ووئیل چې "سبا به زما ډرائیور راشي او تاته به یو څو نوري جامې د ګنډلو د پاره راوړي". د دې خبرې کولو سره روانه شوه. نازو نن ډېره خوشحاله وه، ولې چې دې نن یو په دوه پیسې ګټلې وې.

په دا سبا د کور دروازه وټکېده، نازو د کور د دننه څخه ږغ ورباندي وکړو "څوک؟"

"دا جامې واخله میډم را استولي دي". د دباندي څخه ږغ وشو.

نازو ورغله، مخ ئې پټ کړی، دروازه ئې لږ خلاصه کړه او جامې ئې ځنې را واخستې. بېرته ئې دروازه بنده کړه او کوټې ته راغله.

هفته تېره شوه، د کور دروازه وټکېده. نازو د دننه څخه ږغ وکړی "څوک؟"

"هغه د میډم جامې که جوړي شوي وي را ئې کړه"

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازو پوهـ شوه چې د ميډم ډرائيور دی نو ئې جامې په يوه کڅوړه کې واچولې او د دروازې په خوا روانه شوه. مخ ئې پټ کړی، دروازه ئې لږ خلاصه کړه او کڅوړه ئې په يوه لاس ور وباسله. ډرائيور کڅوړه څنې واخستله او پيسې ئې ورکړې.

"هغه ميډم وئيلې چې په کور کې يو څه زنانې او ماشومان دي، د هغو جامې جوړول دي، که تاسو زما کور ته د لږ ساعت د پاره راشئ، ناپونه واخلئ نو ستاسو به ډېره مننه وي".

"زما کور يکړ دی، زهٔ د خپل خاوند څخه پوښتنه کوم، تهٔ سبا راشه".نازو په جواب کې ورته ووئيل.

"هغه ميډم وئيلې که ستا د موبائل نمبر وي را ئې کړه". ډرائيور د ميډم بل پيغام هم ورکړی.

"سمه ده، تهٔ ودرېږه زهٔ ئې درته را اخلم". د دې جواب سره نازو خپلې کوټې ته ولاړه، پر يو کاغذ ئې خپل د موبائل نمبر وليکی، بېرته دروازې ته راغله، هغه کاغذ ئې ډرائيور ته ورکړی، ډرائيور په ګاډۍ کې کښېنستی ولاړی. نازو خپلې کوټې ته راغله. دباندې ناست کسانو دا ټوله کيسه وليدله او خپله ګپه ئې پر تازه کړه.

"ياره دا ښځه ماته سمه نهٔ معلومېږي، تهٔ ګورې نهٔ چې هره ورځ يو څوک نه يو څوک ورته را روان وي. کله اين، جي، او واله باجي کله ميډم زليخا او دا ګاډۍ واله خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـره ورځ را روان دی، یـو شـی نـه یـو شـی بـه ئـې ورتـه را اخستی وي".

"هـو یـاره، زمـا هـم لـږ لـږ شـک پـر راځي. خاونـد ئـې تولـه ورځ د خپلـي غریبـۍ پسـې ورک وي، دا هـر سـهار د کـوره وزي، لیاقـت بـازار چـوړي ګلـۍ تـه ځـي، تاتـه خـو معلومـه ده چـي چـوړي ګلـۍ څنګـه ګلـۍ ده؟ آښـه دا بیـا بلـه چي ځـان ئـې ښـه سینګار کـړی وي خـو زمـوږ پـه مـخ کـي پـه پټـه پرده کي ځي". دا خبره دویم کس په طنزیه انداز کي وکړه.

پـه دا سـبا نـازو قیصـر نـهٔ کـړی خبـر. خـدای خبـر چـي هېـر ئـې شـو کـه ئـې پـه کسـته داسـي وکـړل. د وېـري کـه لـه ډېـر اعتبـاره چـي خاونـد بـه مـي هـیڅ نـهٔ راتـه وائـي. د میـډم د ډرائیـور سره د میـډم پـه ګـاډۍ کـي پـه پټـه پـرده د شـا پـه سیټ کـي کښېنسـته او د میـډم د کـور پـه خـوا روانـه شـوه. د نـازو هغـه دوو کسانو ته هیڅ پام نهٔ وُ چي دې ته ئې په کوم نظر کتل.

دواړه کسـان نـن بیـاد قیصـر د کـور تـر مـخ پـر تـړه ناسـت وو. دوی ولیـدل چـي نـازو پـه ګـاډۍ کـي کښېنسـته او روانـه شـوه. یـو کـس و آبـل کـس تـه ووئیـل چـي "مـا نـهٔ درتـه ووئیـل چـي دا سـمه ښـځه نـهٔ ده، هغـه ده د میـډم زلیخـا پـه ګـاډۍ کـي د هغې د ډرائیور سره ولاړه".

دویـم کـس پـه جـواب کـي ورتـه ووئیـل "هـو یـاره! مـا خـو دومـره شـک نـهٔ وُ وربانـدي، لاکـن دا خـو د محلـې ګنـد وختـه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی دا خبري کولې چي قيصر د يوې خوا څه سر پر ځړېدلی، مخ تک ژړ، په درنو درنو قدمونو راغی د کور دروازې ته ودرېدی. د کور پر دروازه کولف راځوړند ؤ. حيران شو چي دا کولف بيا څنګه؟ په دغه سوچ کي ؤ چي پر تره ناست کسانو کي يو کس پر ږغ کړل. "وروره! ستا ښځه پر کور نشته، هغه د ميډم زليخا په ګاډی کي کښېنسته او خدای خبر چېري ولاړه"

"ولاړه؟" د ځان سره ئې ووئيل او شرمنده هم شو. دواړه کسان ورته را پورته شول، نږدې ورته راغلل، يو کس ورته ګويان شو "وروره! دا محله د شريفو خلګو ده، دلته دا دندې نۀ چلېږي"

"دندې؟ څنګه دندې؟ زۀ پوهـ نۀ شوم". قيصر په حيرانتيا کي ځني وپوښتل.

"ځان مۀ اچوه، تۀ وائې موږ نۀ پوهېږو چي ستا ښځه کومې دندې کوي"

"تاسو غلط پوهـ شوي ياست، زما ښځه داسي نۀ ده" قيصر په جواب کي ورته ووئيل.

"که ستا ښځه داسي نۀ ده نو هغې د ميډم زليخا سره څۀ تعلق دی "دويم کس ځني پوښتنه وکړه.

"ميډم زليخا؟، زۀ ميډم زليخا نۀ پېژنم او نۀ زما د ښځي د هغې سره څه تعلق دی" قيصر بيا په حيرانتيا کي په جواب کي ورته ووئيل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"میډم زلیخا هغه ښځه ده چې په دې ښار کې د لویو لویو خلکو جنسي هوس و سړېدو ته ښځې سپلائي کوي. پخوا هغې پخپله دا دنده کوله، اوس د عمر په تېرېدو سره نوري ښځې و دې کار ته چمتو کوي او پیسې پر ګټي، څه دا اخلي او څه دې نورو ښځو ته ورکوي". اول کس ورته ووئیل او په برېتو ئې ګوتې ووهلې.

قیصر نور پریشان شو، حیران ؤ چې دې کسانو ته څه جواب ورکړي. دویمه چابي هم نۀوه ورسره چې د کور دروازه ئې په خلاصه کړې وای. د دې کسانو خبري وربانديي وغمېدې، کرار کرار یې خوا ته روان شو. کله به ئې سوچ کاوی چې نازو داسي نۀ شي کېدی، هغه خو له ما سره ډېره مینه کوي. کله به ئې سوچ کاوی چې پیسه ډېره بده بلا ده، هر څوک په خپل منګول کې ټینګوي او بیا چې ئې زړۀ غواړي هغه لاره په خپلوي. په دې سوچو کې تلی تلی ډېر لېري ورسېدی. بېرته ئې د ځان سره سوچ وکړی چې راځه کورته او د نازو څخه خپله پوښتنه وکړه چې ولې دي ماته دهوکه راکړه. ولې دي زۀ پردی او پیسه خپله کړه. په دماغ باندي ئې غصه غالبه شوه، بېرته د کور په خوا را روان شو. چې کله خپلې محلې ته را ورسېدی نو چې کتل ئې یوه توره غټه ګاډۍ چې شیشې ئې هم توري وې راغله د دۀ د کور مخته ودرېده. د دۀ قدمونه وچ ودرېدل لکه چې مځکه ئې ونیسي. نازو ځني را کښته شوه، د دروازې کولف ئې خلاص کړی او کورته ننوته. ګاډۍ روانه شوه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محلې ښځه ووته. دی هم درانه ګام په زړه کې د غم او غصې طوفان اخستی د کور دروازې ته ودرېدی. دروازه ئې وټکوله. د دننه ښځه ږغ راغی چې "څوک؟". دۀ پر ږغ کړل چې "ستا مرګ". دروازه خلاصه شوه، قیصر د یو تند باد په شان کورته ننوتی. په درام سره ئې دروازه بنده کړه. نازو نږدې ولاړه وه هغې چې ولیدل چې قیصر دی نو ئې د ځُلې څه ناڅاپه ووتل "تۀ؟ تۀ څنګه دا وخت راغلې؟".

"ولې زۀ دا وخت نۀ شم راتلی... دا وخت بل څوک راځي که ستا د دندې وخت دی؟". نازو ئې د مړوند ښځه ټینګه ونیوله او په چغو چغو ئې ځنې وپوښتل او د ځان سره ئې کښوله کوټې ته ئې بوتله.

" څه کیسه ده چې دومره قهرېدلی ئې، زما لاس پرېږده". نازو خپل مړوند ځنې د خلاصولو هڅه کوله. قیصر په چغو نارو شو، د ځُلې ښځه ئې ځګونه غور ځول.

"دا راته ووایه چې زما په مینه کې څه کمی راغلی ؤ چې تا دا دنده شروع کړه؟".

"کمه دنده، تۀ څه وائې؟" نازو هم په چغو شوه.

"ښه نو اوس دا هم زۀ درته ووایم چې کومه دنده..... د میډم زلیخا والا دنده.... بله کومه دنده..."

"تۀ غلط شوی ئې یا بیا چا غلط پوهـ کړی ئې، زۀ خو د هغې کورته د ناپ د پاره تللې وم.... هغه....."

"بس بس، دروا غجنې..... ما پخپله ولیدلې.... درواغجنې...... بې حیا....". په غصه شو، د ځُلې ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس واخستی هر څه چي په خُله ورتلل هغه ئې باسل. آخوا دې خوا ته ئې لکه لېونی کتل، په دا دوران کي د نازو د ګنډلو بیاتي (قینچي) په لاس ورغلل، نازو ځان خلاصوی ، د دواړو سره دعوه شوه، قیصر چغي وهلې " بې حیا...بد کرداري.... د پیسو د پاره تر عزت تېره شوې...." . نازو چغي وهلې چي "دا دروا غ دي..... زهٔ پر قرآن لاس درته ږدم..... زهٔ بې حیا نهٔ یم ..... تهٔ پر خدای باور وکړه". نازو د قیصر لاس ټینګ نیولی ؤ په کوم کي چي بیاتي وه. لاکن قیصر سړی ؤ، طاقتور ؤ، نازو کمزورې، ښځه ذات.

ناڅاپه قیصر لاس د نازو نه خلاص کړی، بیاتي دا وخت خلاصه وه، په دې کش و بګیر کي بیاتي ولاړه د نازو د غوږ لاندي پر مغزي برابره شوه، د ویني یو داره را ماته شوه.... نازو هم هلته پر هغه ځای ولوېده.... نهٔ ئې د خُلې اُف وختی او نهٔ آه.

قیصر چي دا وکتل نو ئې اوسان خطا شول. د لږ ساعت د پاره په کوټه کي چپه چپتیا شوه. داسي لکه چي هیڅوک هم په دې کوټه کي نهٔ وي. د نازو وجود د ویني د بهېدو سره کرار کرار رپېدی، سترګي ئې رڼۍ را ختلي وې، رڼۍ بڼه ئې د کوټې و چت ته کتل پرته وه.

قیصر چي لږ په سود کي راغی نو له وامه په منډه د کوټې ووتی او د کوره وتښتېدی. هغه دواړه کسان چي دباندي ولاړ وو یو د بل سره وبوښېدل. بیا کورته د ننه راغلل، په کوټه کي چي ئې وکتل په کوټه کي ویني خورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وې او نـازو حلالـه شـوې مـړۀ پرتـه وه. دوا ړه پـه منـډه د کـوره را ووتـل. نـږدې پـولیس تهـانې تـه ورغلـل، پولیسـان ئـې را خبـر کـړل، هغـوی راغلـل مـړی ئـې وکتـی. بیـا ئـې مـړی د پوسـټ مـارټم د پـاره هسـپتال تـه ولېـږی. پـولیس د دې دواړو کسـانو څخـه دا بیـان واخسـتی چـې " دا کـس چـې قیصـر نومېـدی یـو نشـئي او خمـاري انسـان ؤ. هـر وخـت بـه ئـې دا خپلـه ښـځه وهلـه، دا ښـځه ډېـره ښـه ښـځه وه. د پردیـو جـامې بـه ئـې ګنډلې او د کـور ګـزران بـه ئـې کولـو. نـن هـم قیصـر د دې ښـځې څخـه د خمـار او نشـې د پـاره پیسـې غوښـتې خـو د هغـې پـه انکـار قیصر دا ووژله او ولاړی وتښتېدی".

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

زمـا د ملګـري نسـيم جـان عجبـه عادتونـه وو. کلـه ئـې هـم خپلـه يـو کـار نـهٔ دی کـړی. ټـول کارونـه بـه ئـې پـه ملګـرو کـول او پـه ملګـرو کـې ييـا زهٔ چـې پـه هـر کـار کـې بـه ورسـره ولاړ وم. کـه بـه د شـناختي کـارډ کـارؤ، کـه د پاسپورټ کـارؤ او کـه ئـې پـه هسـپتال کـې څـه مسـئله وه او کـه ييـا د دهٔ د مئينتـوب مسـئله وه. يعنـي هـر کار ئې پر ما بند ؤ او د هر کار د خلاصولو چابي ئې زهٔ وم.

د دهٔ د مئينتـــوب هـــم عجبـــه داســـتان دی. هـــره ورځ بـــه مئينېدی، چېرې چې به ئې شين ټکری ليدی نو به دی پر مئين شو. هغه د اردو مشهوره مقوله سم "**دل پھینکا عاشق**" ؤ.

يـوه ورځ زمـا د کـان چېـرې چـې مـا خطـاطي کولـه، د خلګـو د دکـانونو سـائن بورډونـه او بينـرز مـې ليکـل، تـه راغـی. هسـې خـو بـه پـه هفتـه کـې درې څلـور ځلـي خامخـا راتلـی، نـو پـه کومـه ورځ چـې دی پـه کـوم نيـت د کـان تـه راغـی نـو زهٔ پوهـ شـوم چـې نسـيم جـان نـن پـه بلـه بڼـه کـې دی. سـلام دعـا کولـو وروسـته ئـې راتـه خپـل فريـاد شـروع کـړو چـې "يـاره منشـي! تـهٔ خـو پـوهېږې چـې پـه ټولـو ملګـرو کـې تـهٔ زمـا تـر ټولـو ښـه ملګـری ئـې"....... مـا خبره ورپـرې کـړه چـې "مطلب دې وايه"

"يــاره يــوه انجلــۍ مــې خوښــه شــوې ده"...... مــا ييــا خبره ورپرې کړه چې "دا خو څه نوې خبره نهٔ ده".

"تهٔ خبره خو يو واره واوره"....

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ښه وایه". ما په مسکي کي ورته ووئیل توجه مي د دهٔ خوا ته کړه او په خپل کار لګیا شوم یو بورډ مي لیکی.

"یاره زهٔ غواړم چي هغه انجلۍ ته د میني ډک خط ولیکم".

"دا خو ښه خبره ده" ما ورته ووئیل.

"یاره منشي ! تاته خو معلومه ده چي زهٔ پرائمري پاس یم، نهٔ مي خط لیکل زده دی او نهٔ لوستل"

"نو بیا ؟" ما ځني وپوښتل.

"نو بیا څهٔ. تهٔ د هغي په نوم یو خط را ولیکه بس". نسیم په حکمیه انداز کي راته ووئیل.

"د میني خط خو زما والله که زده وي چي څنګه لیکل کېږي او نهٔ مي دا دنده پخوا کړې ده، البته تهٔ مي یارئې کوشش به ضرور درته وکړم". ما ځواب ورکړو.

"بس، هر څه چي لیکې خو د میني محبت خبري په کي ولیکه". نسیم راته ووئیل.

"سمه ده، زهٔ به ئې سبا در ولیکم، نن دا بورډ لیکم". ما ورته جواب ورکړو.

"نهٔ، نهٔ، اوس اوس به ئې لیکې". نسیم بیا حکم راکړو.

"اوس ولي؟"

" د هغې د سینټر د چهټۍ وخت دی، زهٔ د ډاک واله جوړېږم او د چهټۍ د مخه ئې سینټر ته ورورم".

"سمه ده". ما په خندا کي ورته جواب ورکړو، ولاړ شوم قلم او کاغذ مي راواخستل په خط لیکلو مي شروع وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"آښــه دا راتــه ووايــه چـي نـوم ئـې څـهٔ دی؟". مـا څنـي وپوښتل.

"نوم ئې نازنينه دی" دهٔ جواب راکړو.

"ښه"

زما خوږې نازنيني! ښې چارې

هيلـه کـوم چـي روغــه جـوړه او ښــه خوشـحال ژونـد بــه تېـروې. لاکـن زمـا ژونـد سـتا بغېـره نـهٔ خـو ښـه دی او نـهٔ خوشـحال. هغـه پـه دې چـي لـه کومـه ورځ چـي مـا تـهٔ ليـدلې ئـې نـو د شـپې خـوب رابانـدې حـرام شـوی او د ورځـي سـکون رانـه خفـه شـوی. مـا د خپـل زړهٔ خبـره تاسـو تـه مخـامخ نـهٔ شـوه کـولی، پـه دې مـي درتــه د خــط ليکلــو جــرات وکــړی. زهٔ واقعــي ســتا د حســن شيدائي شوی يم.

ستا خپل مئين

"هلکـه نـوم دي ولـيکم کـه نـا؟" مـا د نـوم ليکلـو پـه وخـت د نسيم څخه پوښتنه وکړه.

"نـا فـي الحـال ئـې مـهٔ ليکـه او د خـط د جـواب پتـه سـتا د دکـان وليکــه، زهٔ خــو هســي هــم څــه ټهکانــه نــهٔ لــرم". نسـيم پــه جواب کي راته ووئيل.

"ياره موږ ولي په خرابوې" ماورته ووئيل.

"هـيڅ والله کــه دروشــي، تــهٔ ئــې وليکــه". دهٔ پــه جــواب کي راته ووئيل.

خېـر مـاهم د ملګـري د پـاره قربـاني ورکـړه او خـط مـي پـه دا ټکو تمام کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د جواب په طمعه، ستا خپل مئین
"ځیګرخون"

خط مي په یوه لفافه کي واچوی، خپل د دکان پته یعني "ځیګرخون آرټس، زونکي رام روډ کوټه" پر ولیکله او نسیم ته مي ورکړو.

نسیم ډېر خوشحال شو، بغېر د سلام په منډه د دکان نه ووتی ورک شو. زۀ هم بېرته خپل کار ته کښېنستم او د بورډ پر لیکلو بوخت شوم.

د دې ورځي وروسته هره ورځ نسیم جان به زما په دکان کي ټوله ورځ د خط د جواب په طمعه ناست ؤ. دوې هفتې تېري شوې خو هیڅ جواب نۀ راغی. آخر نسیم تنګ شو راته ئې ووئیل "یاره ! یو بل خط ورته ولیکه".

"یاره لږ صبر وکړه را به شي ځواب". ما ورته ووئیل.

"نا کاغذ او قلم را واخله او شروع په وکړه". سم حکم ئې راکړی. ما هم ورته انکار نۀ شو کولی، کاغذ او قلم مي راواخستل او خط لیکلو ته کښېنستم.

زما خوږې نازنیني ! ښې چارې
هیله کوم چي ښه جوړه روغه او خوشحاله به ئې.

ستا د جواب په طمعه نۀ رابانـدي شپه تېرېږي او نۀ ورځ. د خدای په خاطر څه جواب خو راکړه، ولي مي داسي ځوکلوې. ستا د جواب په طمعه، ستا خپل مئین
"ځیګرخون"

خط ولیکل شو، په لفافه کي بند شو بیا هغسي نسیم جان په منډه د دکان نه ووتی ورک شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هفته تېره شوه یوه ورځ ډاکخانې واله ډاکیه راغی او ماته ئې ووئیل.

"د ځیګرخون صاحب ډاک دی"

ما ورته ووئیل چې "راکړه". لفافه ئې راکړه، په یو کاغذ ئې راڅخه دستخط واخستی او ولاړی. پر لفافه سربېره د نازنیني نوم لیکلی ؤ. زړۀ مې ډېر وغوښت چې د نازنیني جواب وګورم چې څه ئې لیکلي دي، بیا مې فکر وکړی چې نۀ د ملګري دی باید چې ملګری خپله دا لفافه خلاصه کړي او وې ګوري. لفافه مې د ټیبل په دراز کې کېښوده او خپل کار ته کښېنستم.

څو ورځې تېرې شوې خو نسیم دکان ته رانغی. یوه ورځ غرمه خوا ته هغه ډاکیه بیا راغی، یوه لفافه ئې راته ونیوله "ځیګرخون صاحب! ستاسو ډاک". ما لفافه ځني واخسته، دستخط مې ورکړو او ډاکیه ولاړی.

لفافه مې د ټیبل په دراز کې د هغې لومړۍ لفافې سره کېښوده. ماښام چې کورته تلم نو مې دواړې لفافې په دې نیت د ځان سره واخستې چې نسیم ته به ئې کورته ورووړم، هسې هم د هغه کور زما په لار کې ؤ. سیدها د نسیم کور ته ورغلم، د کور دروازه مې ورو ټکوله، لږ ساعت وروسته د نسیم کشر ورور قسیم د کوره را ووتی. سلام دعا نه پس مې د نسیم پوښتنه ځني وکړه. هغه په جواب کې راته ووئیل چې "هفته مخ کې زمونږ پلار هغه د کار روزګار د پاره ایران ته ولېږی". زۀ حیران شوم چې د تلو نه مخ کې ئې راڅخه رخصت هم وانخستی. څومره بې وفا وختی. د قسیم څه مې رخصت

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخستی او د کور په خوا را روان شوم. کورته چي راغلم نو د ماخوستن ډوډۍ تیاره وه. ډوډۍ مي وخوړله، خپلي کوټې ته ولاړم، د سدرۍ (واسکټ) د جیب نه مي هغه خطونه را وایستل. زړۀ مي وغوښتل چي وې ګورم ییا مي وئیل نۀ د ملګري دي خفه به شي راځخه. په دغه هو، نا، کي مي یوه لفافه خلاصه کړه، خط مي ځني را اوباسی، په خط کي لیکلی خط (خطاطي) ئې ډېره ښائسته وه. بالکل د یو کاتب په شان ئې لیکلی ؤ. ماته ئې خطاطي ډېره زیاته خوند راکړه. بالکل داسي ؤ لکه چي ما پخپله لیکلی وي. د خط متن داسي ؤ.

السلام علیکم....... ښې چارې

نۀ پوهېږم چي ستا د خط څه جواب درکړم. نۀ مي لیدلی ئې او نۀ مي اورېدلی ئې. خو ستا خطاطي ډېره د کمال ده. زما ډېره خوښه شوه.

والسلام........نازنینه

د خط متن حیران کړم. ولي چي لیکلې خطاطي خو زما وه. لاکن د زړۀ خبره د نسیم جان وه. زر مي دویمه لفافه خلاصه کړه، خط مي ځني را اوباسی، د خط متن څه داسي ؤ.

السلام علیکم...... ښې چارې

ما اول هم درته ولیکل چي ما تاسو نۀ لیدلي یاست او نۀ اورېدلي یاست، لاکن که زما د زړۀ خبره اورېدل غواړې نو ستاسو خطاطي بالکل زما د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښــي د خطــاط پــه شــان ده. ستاســو خطــاطي زمــا ډېــره خوښه شوه. مننه

والسلام نازنینه

حیـران ئـې کـړم چـې دا خـو بلـه کیسـه ځنـي جـوړه شــوه. د نــازنیني خطــاطي هــم اعلــی خطــاطي وه. بالکــل زما د خطاطي په شان.

زړۀ مــي وغوښــت چــي یــو بــل خــط ورتــه ولــیکم او معلومه ئې کړم چي دا څوک ده.؟

سـهار چـي دکـان تـه راغلـم نـو اول مـي کاغـذ او قلـم راواخستی او نازنیني ته مي خط لیکل شروع کړی.

اسلام علیکم خوږې نازنیني ښې چارې!

هیلــه کــوم چــي د ژونــد پــه شــپه او ورځ کــي بــه د خوشحالۍ شیبې درباندي زیاتي وي.

ستا خطونـه مـي ولوسـتل. تـا پـه کـي زمـا د خطـاطي ډېـر تعریـف کـړیؤ، سـتا ئـې مننـه. سـتا پوښتنه دا وه چـي تـا زۀنـۀیـم لیـدلی، نـو کـه مـا لیـدل غـواړې نـو زمـا دکـان چـي پـه زونکـــي رام روډ دی او د ځیګرخـــون آرټـــس پـــه نامـــۀ دی راشــه. یــا د هغــه وروســته تاســو خپلــه فیصــله وکــړئ چــي زۀ ستا سره د میني کولو حق لرم که نا.

والسلام

ستاسو خپل ځیګرخون

خـــط مـــي پـــه لفافـــه کـــي واچـــوی، پتـــه مـــي پـــر ولیکله، نزدې ډاکخانې ته ورغلم او پوسټ مي کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوې ورځې وروسته ډاکیه راغی، یوه لفافه ئې راکړه، دستخط ئې رانه واخستی او ولاړی. زر زر مې لفافه خلاصه کړه، د نازنیني خط ؤ، د خط متن داسې ؤ چې

السلام علیکم ځیګر خون صاحب

هیله کوم چې روغ جوړ به ئې. ستا خط مې ولوستی. واقعې زما هم ستا د لیدو ډېر شوق پیدا شو. هغه په دې چې ستاسو خط دومره ښائسته او نفیس دی نو تاسو خپله به څومره نفیس ئې. زما د استاد خبره چې د خطاطي څخه د انسان کردار معلومېږي. نو زهٔ به انشاالله د اتوار په ورځ سهار ستاسو دکان ته درځم. ولې چې د اتوار په ورځ زموږ د سینتر چهټی وي. نور مجلس به هم هلته کوو.

والسلام نازنینه

د نازنیني خط مې دوه ځلې ولوستی، نن د جمعرات ورځ وه، اتوار ته لا دوې ورځې پاته وې. دا نن ورځ د سبا ورځ او د بل سبا ورځ او شپه رابانديي یو کال شول، بېخي نهٔ تېرېدې. آخر د اتوار ورځ هم راغله، دکان مې ښه صفا کړی، خپلې خطي فنپارې مې آخوا دې خوا په دېوالونو را ځوړندې کړې. لږ ساعت وروسته په برقعه کې یوه زنانه راغله، مخ ئې پټ ؤ، سلام ئې وکړو. زړهٔ مې راته وویل چې دغه ده راغله. ما ورڅخه پوښتنه وکړه "وعلیکم سلام جې". هغې ښځې مخ لوڅ کړو. ما چې ورته وکتل نو د ځلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مي ناڅاپه ووتل "تهٔ، تهٔ دلته څنګه؟" هغې له ماڅخه وپوښتل. "استاد جي تاسو دلته څنګه؟". زما د خطاطي شاګرده فهمیده زما مخته ولاړه وه.

"هو زهٔ، راځه راځه دلته کښېنه". ما ورته نږدې پرتې چوکۍ خوا ته د کښېنستو اشاره وکړه. خپله هم پر یوه چوکۍ مخامخ ورته کښېنستم. زړهٔ کي مي وئیل چي دا بیا له کومه خوا راغله. ټول جوړ کار ئې خراب کړو.

"استاد جي! دا ستاسو دکان دی؟"

"نا، دا زما د ملګري او د ډېر لوی خطاط ځیګرخون دکان دی". ما رښتونی حال څني پټ کړو او پوښتنه مي څني وکړه. "تهٔ دلته څنګه؟".

"هسي تېرېدم په دې دکان کي مي پام شو نو را وګرځېدم". دا خبره ئې وکړه او شا وخوا ئې په دکان کي راځوړندو فنپارو ته وکتل.

"دا ستاسو فنپارې دلته څهٔ کوي؟". پوښتنه ئې رانه وکړه.

"دا، دا مي دغسي ځوړندي کړي دي". ما هم فنپارو ته وکتل او جواب مي ورکړو.

"ځیګرخون صاحب چېري دی؟". بیا ئې رانه پوښتنه وکړه.

"هغه دي خدای وبخښي یو کال مخ کي وفات شو، دا دکان ئې ماته راپاته دی". جواب مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړو. دا ډېره پریشانه شوه. لاندې ځمکې ته ئې کتل، بیا ناڅاپه ولاړه شوه "زهٔ ځم پر ما ناوخته دی".

"لږ ساعت خو کښېنه، چای یا شربت خو وچښه". زهٔ هم ولاړ شوم او ستړي ي ورته وکړو.

"نا زهٔ ځم، د خدای په امان". دا په روانېدو شوه چې زما د خُلې نه ناڅاپه دا خبره ووته چې "تهٔ نن سبا څهٔ کوې؟ یعنې څه کار روزګار دې پیدا کړی دی که نا؟".

"هو استاد جي، زهٔ په آرټ سینټر کې و انجونو ته خطاطي ښوونکې یم، ستا د دعا په برکت د خطاطي یو کتاب مې هم چاپ دی، د هغه ترون مې ستا په نامه کړی دی." راته ئې ووئیل.

"مبارک مبارک څهٔ نومېږي کتاب؟"

"خطِ نازنین". دې جواب راکړو.

په دې نوم اورېدو سره هک پک حیران شوم. د وجود وېښتان مې جګ جګ ودرېدل، فهمیده زهٔ خپل خوا ته متوجه کړم او د تلو رخصت ئې راڅخه واخستی. "استاد جي زهٔ ولاړم د خدای په امان". ما هم په مړهٔ خُله ورته د "خدای په امان" ووئیلو. زهٔ حیران وم چې دا خو هغه د خطونو والا نازنینه ده. خپل نوم ئې بدل کړی دی لکه ما چې نوم بدل کړی دی. هلته فهمیده ټوله لاره صرف په دې سوچ کې وه چې که ځیګرخون مړ دی نو ماته خطونه چا لیکل؟ دا سې خو نهٔ دی چې منشي استاد راته لیکل؟ نا نا دا سې نهٔ شي کېدی، منشي استاد ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شریف دی، کـه هغـه داسـي کـول غوښـتنـو بـه ئـې پخـوا لا کړي ؤ چي څه وخت زۀ د دۀ پنځه میاشتي شاګرده وم.

د هغـــې ورځـــي وروســـته نـــۀ د نـــازنیني خـــط ځیګرخـون تــه راغــی او نــۀ د ځیګرخــون خــط و نــازنیني تــه. نازنینـه کـه مئینـه شـوې وه نـو صـرف او صـرف پـه هغـه خطــاطي مئینـــه شـــوې وه کومـــه خطــاطي چـــي د دې د استاد و خطاطي ته سل فیصده ورته وه.

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

چمچه

له سهار راهیسې وړی تړی د کوټې ښار په واټونو ګرځېدی. یوه پیسه ئې هم د څیري او خیرونو جامو په یوه جیب کې نۀ وه. غیرت دې ځې ته رارسولی ۇ چې چاته ئې د یوې روپۍ سوال هم نۀ کاوه. اوس نو لوږې زور وربانديي وکړو او دې سوچ په مخه کړو چې د دې میرات مړي نس د ډکېدو څه چاره پکار ده. په سر پک، لوئ برېتونه، بیره ږیره، د ټیټ (ګړدي) قد خاوند، لوئ خیرن واسکټ ئې اغوستی، د قمیض بټنان ئې خلاص، تیز اسماني شنې جامې ئې په غاړه، په خولو لوند غوړ پړ تندی نیولی، چوټې ئې هم یوه شکېدلې او یوه تړلې په پښو، د سیټهـ موتي رام د وړو ګودام ته مخامخ ودرېدی. اوس نو وخت د ماښام ۇ. سیټهـ موتي رام په ګودام کې مخامخ ناست په حساب کتاب بوخت ۇ. دی هم و ګودام ته مخامخ ولاړ ۇ او سیټهـ موتي رام ته ئې ځیر ځیر کتل. د سیټهـ موتي رام منشي چې یو مسلمان ۇ و سیټهـ ته نزدې ډېر په ادب ولاړ ۇ، په دۀ کې نظر شو. نا ببره ئې پر دۀ ږغ کړو چې؛

څله دلته ولاړ ئې؟ څه ورک شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیټهــ هــم خپلــي ســترګي راپــورتــه کــړې او د دهٔ پــه خوا ئې وکتل.

اســد هــم وبرېــدی او د پــوډري غونــدي ئــې خپــل ځیګــر وګــراوه او د تــګ تکــل ئــې کــاوه چــي سیټهــ پــر بــږغ کړو.

ودرېږه، دا واخله.

سیټهــ د لســو روپــو یــو نــوټ و منشــي تــه ورکــړو چــي دې ســړي تــه ئــې ورکــړه. اســد ودرېــدی چــي څــهٔ بــه راکوي.

منشــي راغــی او پــه قهــر لړلــې لهجــه کــي ئــې و اسد ته د لسو روپو نوټ ونیوو او ورته ئې ووئیل؛

آدا واخلــه، یــو خــو لــه تاســو نــهٔ یــو خــلاص، ټولــه ورځ تاســو یاســت او خیــرات دی. د دې وئیلو ســره منشــي بېرتــه د ننــه ګــودام تــه ولاړی او اســد د لســو روپــو نــوټ پــه مــټ کــي ټینــګ ونیــوو او یــوې خــوا تــه روان شــو. اوس نــو پــه دې لســو روپــو څــه خــوړل پکــارؤ، روان ؤ چــي پریــوه دکان ئې سترګي ولګېدلې چي پر لیکلي وو؛

(بمبئ بریانی، فی پلیٹ دس روپے)

زړه ئــې خوشــحاله شــو، روح ئــې تــازه شــو. چــي دکــان تــه ورنــزدې شــو نــو د بریــاني خــوږ بــوئ ئــې د ســپږمو د لاري و مغــزو تــه ولاړی. زر ورغــی پــه دکــان کــي پــر یــوه چــوکۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښېنستی. یو لس کلن ماشوم ورته راغی او ورته ئې ووئیل؛

سنگل یا ڈبل؟

دهٔ زر د لسو روپو نوټ ورته ونیوو، هغه چې د دهٔ د لاسه نوټ واخستو نو نوټ د دهٔ د لاس په خولو لوند شوی ؤ. دهٔ ته ئې په تریو تندي وکتل او ورته ئې ووئیل چې؛

یه نهیں چلتا.

دغه لرم، ډېر وږی یم.

ماشوم بېرته وګرځېدی او ناره ئې کړه.

ایک سنگل.

لږ سات وروسته ئې د اوبو ډک جګ او یو ګلاس راوړو د دهٔ په مخ کې ئې پر ټیبل کښېښودو. دهٔ زر ګلاس د اوبو نه ډک کړو او په یوه ساه ئې ګلاس تش کړو، بیا ئې بل ګلاس ډک کړو او هغه ئې په یوه ساه تش کړو.

لس کلن ماشوم راغی د دهٔ و مخ ته ئې د بریاني پلیټ کښېښودو چې ورسره دوې چمچې وې. دهٔ فکر اوکړو چې دا یوه خو د خوراک چمچه ده نو دا بله بیا چې غابښونه لري د څهٔ د پاره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غربت او فاقو دې ځای ته رسولی ؤ چې د ځانه سره به لګیا ؤ خبرې به ئې کولې. د لږ سوچ کولو وروسته ئې ماشوم ته بږغ کړو، هغه راغی

جی اور کیا چاہیئے؟

یوه پوښتنه کوم. دا یوه چمچه خو د خوراک ده او دا بله غابښ لرونکې چمچه د څهٔ د پاره ده؟

یہ گوشت کیلئے ہے.

ګوشت؟

ہاں جی.

کوم دی ګوشت؟

بریانی میں ہے.

دهٔ زر د خوراک چمچه راواخسته او په بریانی کې ئې ووهله. لاندې یوه بېخې وړه د چرګ غاړه پکښې پرته وه. دهٔ چې ورته وکتل نو د ځانه سره ئې وخندل او دې چمچو ته ګویا شو.

هائ چمچو! تاسو هم څومره د کار یاست. چې قد مو غټ وي نو په لوئ دېګ کې کار ورکوی. چې قد مو برابر وي نو په کوچنې دېګ کښې. چې قد مو ووړ وي نو د خوراک د پاره یاست. چې قد مو زما غوندې بېخې کوچنی وي نو د چائ په لړلو کې کار ورکوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو هم عجیبه یاست، اواره چمچه، غابن داره چمچه، جالۍ داره چمچه، واه ، عجیبه نومونه او رنګونه لری. په کورکي بیا د زنانو په لاس کي او د نرانو پر سرو د یو لوی هتیهار په توګه استعمالیږی. زما خو هېري سو است، تاسو خو انساني خصلت هم لری. د هر شتمن په ثنګ کي یاست، د افسرانو په ثنګ کښي، د ملایانو په ثنګ کښي، د سیاسي لیډرانو په ثنګ کښي، واه چمچو واه. لکه ثنګه چي هغه منشي د هندو سیټهه په ثنګ کي چمچه ؤ.

اسد و چمچو ته مخاطب د ځانه سره لګیا ؤ، چمچه ئې راواخسته او په بریاني ئې د نس دوزخ ډکول پیل کړو.

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمان

د هغـــې د ســــترګو مختـــه کـــرار کـــرار تيـــاره خورېـــده..... پښـــو ئـــې کـــار پـــرې ايښـــی ؤ.....وړې ســـترګي.....ګول غـــنم رنګـــې څهـــره ئـــې مـــړاوي کېدله..... د حسينې حسن وار په وار پيکه کېدی.

وينـــه..... تکـــه ســـرهٔ وينه.....خنـــډه وينـــه..... کومـــه چـــې د هغـــې د مړونـــد څخـــه بتـــدريج روانـــه بهېدلـــه ، پـــه وجـــه پـــر هغـــې کمـــزوري خـــوره کـــړې وه. زړهٔ ئـــې ډوبېـــدی...... د نـــبض رفتـــار ئـــې وار پـــه وار کمېـــدی...... د کـــوټې د دروازې ګُنـــډي کومـــه چـــې لـــه دننـــه څخـــه بنـــده وه...... تـــه ئـــې ډېـــر پـــه مايوســـۍ کتـــل...... د کـــور ټـــول وګـــړي پـــه خپلـــو خپلـــو کوټـــو کـــي داســـي ننـــوتي وو...... لکـــه موږکـــان چـــي د پيشـــو د وېـــرې پـــه خپلـــو ســـوړو کـــې پټ شوي وي.

د حســـينې د لاس نـــبض پـــرې شـــوی ؤ..... هغـــې د خپـــل ژونـــد وروســـتۍ ســـاهوي اخســـتلې..... ســـاه ئـــې وار پـــه وار تنګېدلـــه.... او داســـي تنګېدلـــه تـــهٔ بـــه وائـــې چـــي يـــو چا د ستوني نه نيولې ده.

د شـــپې يـــوولس بجـــې وې.... د کـــور ټـــول وګـــړي خپلـــو کوټـــو تـــه د ويدېـــدو د پـــاره تللـــي وو. پنځويښـــت کلنـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غنم رنګې حسينه کومه چې يوه ډېره هوښياره او نيکه انجلۍ وه خپلي انا ته دوا ورکړه او خپلي کوټې ته راغله. څنګه چې ئې د کوټې دروازه د ننه څخه ګُنډي کړه او د خپل پلنګ خوا ته را وګرځېده ناڅاپه د هغې پښه د يو لوی شي سره ولګېده او دا ولاړه پر مخامخ پرته د شيشو پر ګلادنۍ ونښته چې له کبله ئې بدبختانه د لاس نبض پرې شو.

لومړی خو هغې فکر وکړی چې دومره خوږ نهٔ دی، معمولي پرې دی، لاکن کرار کرار د وينې د زيات بهېدلو په وجه د دې پر سترګو تياره خوره شوه..... ژبه ئې ګونګه شوه.... پښو ئې بالکل کار پرېښودی..... دا پوهـ شوه چې د دې آخري وخت راغی..... دې په زړهٔ زړهٔ کي وويل چي

"خلک به وائي چې حسينې خودکشي کړې ده.... زما د جنازې لمونځ به هم د وخت ملايان نهٔ ورکوي.... پر ما به قسما قسم فتوې لګېږي.... زما مور او پلار به له شرمه چاته مخ نهٔ شي ښکاره کوی.... زما ورونه به د خلګو پيغورونه اوري...... زما ورېندارګاني به په خپل پلرګنۍ کي پر ما خبري جوړوي.... لاکن زما خدايه! ته ښه خبر ئې چې ما خودکشي نهٔ ده کړې". دا ئې په زړهٔ کي وويل، کلمه ئې تېره کړه او سترګي ئې پټې کړې.

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا حاصل بشر

عشق هم کله حاصلېږي؟ او که بیا حاصل شي نو هغه ته موږ عشق وئیلی شو که نهٔ؟

ریاض چي یو ډېر ښکلی ځوان، ښه تعلیم یافته، جګ نری، د مور او پلار د سترګو تور او د پنځو ورونو تر ټولو کشر نازولی وروروٴ. یوه خور ئې درلوده چي هغه ئې هم د ماما و زوی اسفند ته وادهٔ کړې وه.

کله چي ریاض د ځوارلسم ډګری تر لاسه کړه نو په یوې پراوئیویټ کمپنۍ کي فیلډ آفسر ولګېدی. خپل د قابلیت له لاري ورځ تر بله د ترقۍ په خوا روان وٴ. کله به کراچي کله به اسلام آباد او کله به د مري غوندي ښکلې سیمه کي د ورکشاپ د پاره د کمپنۍ د خوا لېږل کېدی.

کمپنۍ چي وکتل چي ریاض ډېر محنتي او قابل ځوان دی نو ئې د کمپنۍ فنانس (مالیات) آفسر پر چوکۍ کښېنوی. د ټولي کمپنۍ کهاته د دهٔ په لاس کي وه، د ټول تور او سپین مالک وٴ، کمپنۍ هم ورځ په ورځ ترقي کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ د کمپنۍ جي، ایم (جنرل منېجر) دی خپل دوتر ته را وغوښتی، دهٔ ته ووئیل چي "نن نن به تاسو لاهور ته روانېږئ، دا ستاسو ټکټ دی، هلته په لاهور کي ستاسو د استوګني په یوه ډېر ښه هوټل کي بندوبست شوی دی، سبا ستاسو د مسټر انور سره ما میټنګ فکس کړی دی، هادا فائل واخله، اوس اوس به ئې سټډي کړې، په دې فائل کي هغهٔ ټول ډیټېل دي چي د کوم به تاسو په میټنګ کي ډسکس کول وي".

"ضرور سر، تاسو بې فکره شئ". ریاض فائل او لفافه ځني واخستله او خپل کیبن ته ځني روان شو.

ما زدیګر ریاض د کوټي ائیرپورټ ته د دوتر په ګاډۍ کي ولاړی. په جهاز کي کښېنستی او د دوو ساعتو سفر کولو وروسته لاهور ته ورسېدی. ګاډۍ تیاره ورته راغلې وه، دی ئې سیدها خپل ټاکلي هوټل ته ورسوی. هلته خپلي کمرې ته ولاړی. د لږ آرام کولو وروسته ئې کمرې ته ډوډۍ را وغوښتله. د ډوډۍ خوړلو وروسته ئې د میټنګ فائل را واخستی، ښه ئې سټډي کړی. ګهړۍ ته چي ئې وکتلې نو د شپې یوه بجه شوې وه. فائل ئې د څنګ پر ټیبل کښېښووی او ویده شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار چي را پورته شو نو ئې ځان تيار کړی. ناشته ئې په خپله کمره کي وکړه او د ميټنګ په خوا روان شو. د ميټنګ ځای هوټل ته نږدې ؤ. د پرون ماخوستن ګاډی ورته راغلی وه. دی ئې د ميټنګ ځای ته ورسوی. نيمه ورځ ئې په ميټنګ کي تېره کړه. ميټنګ ئې ښه کامياب شو. د هغه ځای چي را ووتی نو ئې په فکر کي د يوه ملګري دا خبري راغلې چي لاهور د حسن ښار دی. په لاهور کي حسن پريمانه دی. چي څه دي زړهٔ غواړي هغه پيدا کېږي په کښي. د ښائستو او تنکيو انجونو کمي نشته. ډېرو خلګو دا تنکۍ غوټۍ حاصلي کړي دي او خپل ټول ژوند ئې ورسره تېر کړی دی. ډېرو خلګو بيا په لږو پيسو صرف د سات تېري د پاره د دي تنکيو غوټيو خوند اخستی دی.

رياض اول ځل لاهور ته راغلی ؤ. د حسن وليدلو ته لېواله شو. زړهٔ ئې وغوښت چي د سات تېري د پاره نهٔ بلکې که دي د ژوند ملګرتيا د پاره د حسن په بازار کي يوه حسينه تر لاسه کړه نو به دي ژوند هوسا شي.

په ګاډی کي کښېنستی، د ګاډی ډرائيور ته ئې ووئيل چي "مينار پاکستان ته درځه". هغه هم دی مينار پاکستان ته بوتلی. هلته د مينار پاکستان په سبزه زار کي وګرځېدی. هيڅ يو داسي حسن ئې په نظر نهٔ شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دهٔ د زړهٔ تسکین ئې کړی وای. بیا راغی پر یو بینچ کښېنستی. د لاري په آبله خوا مخامخ پر بینچ یوه ښځه ناسته وه. د ریاض چې په کي پام شو نو ښځه ورته لېږ غوندي پریشانه ښکاره شوه. چې ښه په غور ئې ورته وکتل نو په څهره کي ئې سترګي ښخي شوې. ډېره ښائسته وه. د حسن یوه مجسمه وه. غټي غټي توري سترګي، تک تور وېښتان، تک سرهٔ لاکن لږ پنډه شونډان. ریاض د دې ښځي په حسن کي لاهو شو، ولاړی وربانديعاشق شو. ریاض د ښځي په حسن کي لاهو ؤ چې د ښځي هم په ریاض کي پام شو نو د لږ ساعت وروسته د خپل بینچ څخه را ولاړه شوه او د ریاض د بینچ په خوا را روانه شوه.

کله چې دا را روانه وه نو ریاض د دې په تک او وجود کي پام شو. په یو داسي انداز کي را روانه وه چې د سړي د وجود ټول وېښتان ورته جګ درېدل. په ډېر نزاکت، په سرو شونډو مسکی راغله د ریاض په څنګ کي پر بینچ کښېنستله.

"اسلام علیکم" چې څنګ کښېنسته نو ئې ریاض ته سلام وکړو.

"وعلیکم" ریاض په حیرانی کي نیم جواب ورکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"آپ کسی کو ڈھونڈر ہے ہیں؟" ښـځي پــه مســکي شــونډو پــه اردو ژبــه پوښتنه ځنــي وکــړه او ټکــرۍ ئــې لــږ د خپــل ګرېوان نه لېرې کړو.

ریــاض چــې د دې ګرېــوان تــه وکتــل چــې د قمــیض غــاړه ئــې ډېــره لويــه وه، تکــه سپينه لکــه شيدې نيمــه سينه ئې ښکاره کېده. د رياض ژبه ګونګه شوه.

"میں نے آپ سے پوچھا کہ آپ کسی کو ڈھونڈر ہے ہو؟" ښـــــــځي دا ځــل پــه داســي انــداز کــي ځنــي وپوښــتل چــې د ریــاض د وجــود تــول وښــته جــګ ودرېــدل. ښــځي پــه يــوه ګوتــه د خپلــو وېښــتو ســره لــوبي کــول پيــل کــړو او دا بــل لاس ئــې د رياض په ځنګانه کښېښودی.

د ریــاض پــه وجــود کــي لکــه کرنــټ چــې پيــدا شــي داســي کېفيــت خــور شــو. پــر تنــدي ئــې د خــولې څــاڅکي ښکاره شوې، د سترګو رپ ئې لا ورک شو.

ښــځي ورتــه پــه ځنګانــه يــوه چونډ کــه ورکــړه. ریــاض زر بيــدار شــو، ښــځي ورتــه ووئيــل چــې "میرے ساتھ چلو گے یا اپنے ساتھ لے جاو گے؟".

ریــاض اوس لــږ قــدرې بيــدار شــوی ؤ. ځــان ئــې ســره ســم کــړو، خپــل حــواس ئــې پــه قــابو کــي کــړل او ورتــه ئې ووئيل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ما چي کله تهٔ وليدلې نو په اول نظر کي دربانـدي عاشق شوم. ستا تر راتګ پوري ما تهٔ په خپل تصور کي حاصله کړې هم وې، ما تهٔ خپله دنيا هم ګرځولې وې، ما ستا رنګه ښائسته چرته په ژوند هم نهٔ وه ليدلې، واه، د قدرت څومره ښائسته تخليق ئې. خو افسوس چي تا څوک نهٔ شي حاصلولای. ستا سره عشق لا حاصل عشق دی. زهٔ شايد د دنيا واحد کس يم چي د لږو ساعتو د پاره ستا رښتونی عاشق شوم. لاکن زهٔ دعا کوم چي زما رنګه دي بل څوک دا ستا په شان ښائست باندي عاشق نهٔ شي".

"وہ کیوں؟" ښځي په حيرانتيا کي ځني وپوښتل.

"زما په خيال چي په پښتو پوهېږې؟"

" ہاں میں پشتو سمجھتی ہوں، کیونکہ میرا زیادہ تر تعلق پٹھانو سے ہے" ښځي په جواب کي راته ووئيل.

" اچھا آپ نے وہ عشق والی بات کیوں کی؟" ښځي وپوښتل.

"هغه په دې چي تهٔ په بني آدم کي لا حاصل بشر ئې. د نرانو و جنسي جذباتو ته تسکين خو بخښلی شې، لاکن و نر ته خپل ټول ژوند او وراثت نهٔ شې ورکولای".

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبته

شاله چې ځنګه د دلبر و دکان ته ننوته نو د دلبر پر مخ د خوشحالۍ وړانګې ښکاره شوې. شاله راغله په دکان کې پر یوه پرته چوکۍ کښېنسته.پنځویښت کلنه شاله د دلبر معشوقه وه، معشوقه هم داسې چې هر څه ئې د دلبر نه قربان کړي وو. دلبر هم پر شاله مئین ؤ، خو صرف د شاله پر ښائسته او ځوان بدن. شاله مخامخ ورته په چوکۍ ناسته وه، ټکری ئې په سر ؤ خو نیم، نېغ نېغ ئې دلبر ته کتل چې دا وخت و دوو ښځو ته ئې کپړې (رختونه) ور ښکاره کول. تر اوسه شاله هیڅ یوه خبره نهٔ وه کړې، غلې ناسته وه. لږ ساعت وروسته دواړو ښځو دلبر ته روپۍ ورکړې، دلبر کپړې ورته په یوه کڅوړه کې واچولې او ښځې د دکان نه ووتې. شاله زر را ولاړه شوه د چوکۍ نه دلبر ته نږدې پر یینچ کښېنسته. دلبر هم راغی د شاله په څنګ کې کښېنستی، هغه هم دومره نږدې چې د شاله د وږې سره ئې وږه لګېدله. شاله لږ وڅکېدله. "دا دومره ورځې چېري وې ظالمه، خو په انتظار انتظار دې ویلې کړم".
دلبر ورته په مینه او ګیله منه لهجه کې ووئیل.

"زهٔ هم دغه غواړم چې زما په انتظار کې ویلې شې". شاله هم په نخرو کې ورته ووئیلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ستا خو ښه ده، خپل عاشق ښه کړه، ته زوروره ئې، ته د هر څه کولو اختيار لرې". دلبر په جواب کې ورته ووئيل.

"په را روانه جمعه زما د ورور واده دی، يوې دوې ښې ډ کي جوړې را ښکاره کړه".

دلبر ولاړ شو، د شلف نه ئې درې څلور جوړې کپړې را واخستې چې بېخي ښائستې او ګرانې معلومېدې.

"دا خو ډېرې ښائستې جوړې دي، په څو دي؟". شاله پر کپړو لاس تېر کړی او ځنې وې پوښتل.

"ستا د پاره دا قيمت نهٔ لري، تر تا جار دا جوړې". دلبر په جواب کې ورته ووئيل، د شاله فکر په جوړو کې ؤ خو د دلبر سترګې او فکر د شاله په وجود کې ؤ. شاله غلې وه، دلبر پوهـ شو چې ګوا نن دي کار جوړ دی، راځه يو وار ئې ښکله کړه.

"شاله!" نن خو مي ارمان را پوره کړه"

"کوم ارمان؟"

دلبر راغی په څنګ کې يې ورته کښېنستی، وږه ئې د شاله د وږې سره لګېدله، شاله خاص باک نهٔ په کې ووهی، "يو وار دي ښکلول غواړم". دلبر په داسي انداز کي ورته ووئيل چې شاله لږ وډاره شوه زر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېږ ځنـي لېـري شـوه. "دلتـه؟....یا دلتـه نـهٔ.... بلکـې اوس نهٔ، بل وخت."

"بیـا کلـه؟... هـر وخـت مـې لکـه کټـو پـر اور خوټکوې."

د لـېږ سـوچ کولـو وروسـته شـاله ورتـه ووئیـل" د وادهٔ په ورځ."

"قـول دی... بیـا خـو بـه انکـار نـهٔ کـوې؟" دلبـر ځني وپوښتل.

"زهٔ ټولـه تـر تـا قربـان زمـا جانانـه... خـو اوس او دلته نهٔ." شاله په جواب کي ورته ووئیل.

"نـو بیـا چېـري بـه سـره وینـو؟" دلبـر زر ځنـي وپوښـتل او پـه داسـي انـداز کـي ئـې ځنـي وپوښـتل لکـه سم د لاسه دي سبا جمعه شي.

"د وادهٔ پـه ورځ کلـه چـي دوی پـر ورا (جـنج) ولاړ شي نو بـه زهٔ دلتـه راشم، بیا چي چېري ستا خوښـه وه هلتـه بـه ولاړ شـو خـو صـرف د دوو ګهنټـو د پـاره." شـاله پـه مسـکي کـي جـواب ورکـړو او د تلـو د پـاره ولاړه شـوه. دلبـر هـم ورسـره ولاړ شـو. جـامې ئـې ورتـه پـه یـوه کڅوړـه کي واچولې او رخصت ئې کړه.

د جمعـــې ورځ شـــوه.... ماسپښـــین ورا تیـــاره شـوه.... شـاله د نـاخوبۍ او سـتړیا بهانـه وکـړه پـه ورا کـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تلو څخه پاتـه شـوه.... څنګـه چـي ورا ولاړه نـو شـاله زر زر ټکـری پـه سـر کـړی، د کـوره ووتـه او نـږدې د ښـځو د جـامو مارکیـټ تـه ولاړه. دلبـر ورتـه پـه انتظـار ؤ..... څنګه چي شاله دکان ته راغله نو دلبر پـه ګیله منه لهجـه کي ځني وپوښتل. "څومره ځنډ دي وکړو؟"

"ورا وځنډېلـه، زۀ خـو لـه وختـه لا تیـاره وم."

جواب ئې ورکړو او راغله پر یوه چوکۍ کښېنسته.

"د کښېنسـتو وخـت نـۀ لـرو، ځـه چـي ځـو." دلبـر ورته په ولاړه ولاړه ووئیل او د تلو اشاره ئې ورته وکړه.

"چېري ځو؟"

"مـا دیـوه ملګـري څخـه ګـاډۍ راوسـتلې ده، ځـو چکر وهو بېرته زر راځو."

"داسي نۀ چي ناوخته شي؟"

"نـۀ ناوختـه کېـږي، زر راځـو، تـۀ درځـه." دلبـر د تاذیلي په انداز کي ورته ووئیل.

"خـو دلـې بـه مجلـس وکـړو، د دبانـدي تلـو څـه ضرورت دی؟". شاله ورته ووئیل.

"تـا لـه مـا سـره قـول کـړی ؤ، اوس ګـوره بـې قـولي مۀ کوه". دلبر په ګیله منه لهجه کي ورته ووئیل.

شـاله لـږ سـوچ وکـړو، بیـا ئـې یـوه سـړه اسـوېلي وکړه او ولاړه شوه "درځه، خو ګوره زر به راځو."

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلبر هم خوشحاله شو، د خُلې نه ئې ووتل "خود، خود، ستا حکم په سر سترګو."

شاله ته ئې ووئیل چې "تهٔ اول درووزه، د مارکیټ دباندې یوه سپینه ګاډۍ ولاړه ده، د هغې سره ودرېږه، زهٔ دکان بندوم درپسې درځم."

شاله هم "سمه ده" ورته ووئیل، مخ ئې په ټکري کې ښه پټ کړی او ووتله ولاړه د مارکیټ دباندې د یوې سپینې ګاډۍ سره ودرېده. لږ ساعت پس دلبر هم راغی. دواړه په ګاډۍ کې کښېنستل. شاله د دلبر سره څنګ کې مخ سیټ کې کښېنسته. دواړو د مینې د راز و نیاز خبرې کولې. لږ ساعت پس ګاډۍ د په یوه سرمایه داره علاقه کې د یوې بنګلې مخته ودرېده. شاله د دلبر څخه په تجسس کې وپوښتل. "دا موږ چېرې راغلو، دا د چا کور دی؟"

"دا مې د یوه ملګري کور دی، هغه اسلام آباد ته تللی دی، بنګله ئې خالي ده چابي ئې ماته راکړې ده." دلبر د دې جواب سره د ګاډۍ نه ښکته شو. د جیب نه ئې چابي را وایستله او د بنګلې دروازه ئې په خلاصه کړه. بېرته راغی ګاډۍ ئې ننباسله. د ګاډۍ نه ښکته شو ولاړی دروازه ئې بېرته بنده کړه. شاله لا هغسې په ګاډۍ کې لږ فکرمنده ناسته وه. دلبر راغی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاله د خوا د ګاډي دروازه ئې خلاصه کړه "بې غمه راځه، څوک نشته، صرف ما او تا یو." دواړه دننه ولاړل، په ټي وي لانچ کې پر یوه صوفه سره کښېنستل، شاله لږ خوف اخستې وه، دلبر پوهه شو چې شاله خوفزده ده نو ئې زرد چاى او جوس پوښتنه وکړه. شاله د جوس فرمائش وکړو. دلبر ولاړ شو د پخلنځي (کیچن) خوا ته ولاړی. شاله غټ ټکری له ځانه لېري کړو او په غاړه کې ئې پروت نرى ټکرى ئې په سر کړو. په نوي جامو کې ډېره زیاته ښائسته ښکارېده. هسې هم ډېره ښائسته وه. دلبر هم د دوو ګلاسونو جوسانو سره راغی. څنګه چې ئې پر شاله سترګې ولګېدې نو ئې د بدن ټول وېښتان جګ جګ ودرېدل. وې وئیل "شاله تهٔ په دې جامو کې ډېره ښائسته ښکارې".

"د چا تحفه ده، هن؟" شاله په مسکې شونډو د دلبر د تحفې تعریف وکړو. "دا جوسان دې له کومه کړو؟" شاله د جوس ګلاس د دلبر څخه ونیوی او ځنې وې پوښتل.

"ملګري مې راته وئیلي وو چې فریج د هر څه خوراکي او څښاکي شیانو څخه ډک دی".

"شاله!"

"هن"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"خپل قول خو دي په یاد دی"

"کوم قول؟" شاله په نا انجانه انداز کي جواب ورکړی. دلبر د جوس ګلاس په لاس کي پر صوفه باندي نور هم شاله ته ورنږدي شو. دومره ورنږدي شو چي وږه ئې د شاله د وږي سره جنګېدله. شاله هم د جوس یو غوړپ (ګوټ) وکړو. دلبر نېغ نېغ د شاله مخ ته کتل، یو لاس ئې د شاله په غاړه کي ور واچوی په دا بل لاس کي ئې د جوس ګلاس ؤ. شاله د جوس بل غوړپ هم وکړو. دا سي ئې نیم ګلاس جوس تمام کړو، دلبر ترا وسه یو غوړپ جوس هم نهٔ ؤ څښلی. دلبر و شاله ته نور ورنږدي شو، د شاله پر سرو نریو شونډو باندي ئې خپل په برېتو کي پټ شنه شونډان کښېښوول. دې ښکلول د شاله وجود ډهیله غوندي کړو او د دلبر په وجود کي ئې یو نادیده حرارت پیدا کړو. دا عمل څو ځلي تکرار شو، دې ځلي د دواړو شونډې یو د بل سره پیوست شوې، د دلبر لاس د شاله پر سینو وموښتی او د شاله سترګي چي سرې بخوني اوښتي وې به یو وار بندي او بیا خلاصي شوې.

د دلبر حال اوس داسي ؤ چي بالکل د ټینګېدو وتلی ؤ. نرینه شهوت ئې په واک کي نهٔ ؤ. د دواړو شونډې او وجودونه یو د بل سره پیوست وو. شاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس په خپل سود کې نهٔ وه، هغه مکمله د دلبر په غېږ کې لکه يوه لوبته پرته وه. د دلبر لاسونه او شونډې دواړه د شاله د وجود په مېښلو او ځبېښلو کې پوره پوره سرګرم عمل وو. حتی چې کوم ارمان د دلبر وُ هغه پوره شو، د خولو ډک پک يو ې خوا ته پر صوفه پرېوتی، پورته ئې چت ته رډ رډ کتل او غټې غټې ساهوي ئې اخستې. د دهٔ ارمان د شاله د رضا بغېره پوره شو. ولې چې شاله دا وخت بې سوده وه. د تل د پاره بې سوده وه. هغه يوه لوبته وه چې دا وخت د لبر د لوبو تسکين ئې کاوی. کله چې د دلبر شهوت ښه سوړ شو نو شاله ئې وښوروله، هغې ته ئې ږغونه وکړل لاکن د شاله د خُلې هيڅ ږغ نهٔ راوتو، دلبر پوهـ شو چې په شربت کې رانه د نشې دوا زياته شوې وه، لږ ساعت پس به په سود کې راشي. لاکن هغه لږ ساعت تر نيمې شپې ورسېدی. دلبر ډېرې هڅې وکړې چې شاله په سود کې راولي، خو شاله په سود کې نهٔ راغله، هغه به ولې په سود کې راتله، هغه د تل لپاره بې سوده شوې وه، د يوې لوبتې په شان چې نهٔ خندېدی شي، نهٔ ژړېدی شي، نهٔ ږغېدی شي، نهٔ اورېدی شي، نهٔ ګرځېدی شي او نهٔ کښېنستی شي. بس پرته وي د ماشومانو په غېږ کې. هغه کـه هر څه باندې کوي کولای ئې شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلبر پوهـ شو چي شاله د تل لپاره بې سوده شوې ده. اوس لار ځني ورکه وه، هر څه سوچ چي ئې وکړو خو په يوه نتيجه نۀ رسېدی. په ډېره پرېشانۍ کي ئې پر ځان لعنتونه وئيل، خپل د سر وېښتان ئې شکول خو هيڅ فائده ئې نۀ وه.

ناڅاپه ئې په دماغ کي يو شيطاني خيال راغی. د شاله بې سوده وجود ئې د ګاډۍ په ډيکۍ کي واچوی، و بنګلې ته نږدې د غرۀ په خوا ئې ګاډۍ روانه کړه. هلته ئې په يوه ژوره کنده کي د دې بې سود وجود وغورځوی او په تاذيله د هغه ځای نه د ښار نما خپلي علاقې خوا ته راغی.

څو ورځي تېري شوې، د يوه شپانه په اطلاع د شاله ورونهو د پوليس په مدد په هغه ژوره کنده کي د شاله په وينو لړلي شلېدلي جامې او سينډل ومونډل. ټول وجود ئې د غرو ګيدړانو او چغالانو خوړلی ؤ. اوس د شاله وجود هغه لوبته هم نۀ ؤ پاته. د جامو او سينډلو په مدد سره د کور خلګو د شاله مړی وپېژندی. د سر کهوپړۍ او څو نور هډونه ئې په يوه بوجۍ کي واچول را ئې وړل کلي ته. بيا ئې د کلي په هديره کي دا بوجۍ خاورو ته وسپارله. د شاله په کور کي تر ډېرو ورځو د ښځو له خوا د غم ماتم کېدی. د فاتحې کمبلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـوري وي، خلـک تلـل راتلـل، دعاګـاني پســې کيـدې، ځوانـان لګيـا وو دعـا تـه راغلـو خلکو خدمتونـه ئـې کـول، دلبــر هــم لګيــا ؤ و راغلــو خلکــو تــه ئــې يــخ يــخ شــربت ورکولو او د خلکو تنده ئې ور ماتوله.

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

نخښه

د ډاکټرانو د رپورټ مطابق د شمۍ په غونډه پښه کې د مردار زخم په وجه د کینسر جراثیم خور شوي وو. اوس به دا پښه پوره له بېخه پرېکول غواړي. ګنې دا جراثیم به پورته په ټول وجود کې خور شي. شمۍ له تېرو دوو هفتو په شوکت خانم هسپتال کې داخله وه. د غړي د زخم د خرابېدو په وجه د هغې ټوله پښه سر تر پایه پړسېدلې او تکه شنۀ اوښتې وه. حالانکې په سر سر کې دا یو معمولي زخم ؤ. داسې زخمونه اکثره زر جوړ شي او داغ ئې هم ولاړ شي. لاکن د شمۍ بدبختي وه که د هغې د شوګر ناروغي وه چې معمولي زخم ئې په یو نۀ جوړېدونکي ناسور بدل شو.

خان اکبر چې د شمۍ خاوند ؤ نۀ پوهېدی چې دا زخم د شمۍ پر غړي څنګه جوړ شو. دوی له کوټې څخه دوې هفتې مخ کې لاهور ته د شمۍ د علاج د پاره راغلي وو. د کوټې ډاکټرانو شمۍ ته جواب ورکړی ؤ او د شوکت خانم کینسر هسپتال لاهور ته د تلو مشوره ئې ورکړې وه.

شمۍ چې د خپل خاوند خان اکبر سره ئې د وادۀ پنځلس کاله تېر کړي وو، ځلوېښت کلنه چاغه، غنم رنګې او د جګ قد خاونده ښځه وه. یو زوی لس کلن، دوې لوڼې اتۀ او شپږ کلنې ئې درلودې. خاوند خان اکبر به هر وخت په سفر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ؤ. د لاری ډرائیورؤ نو پر کور به ډېر کم ؤ. په دوو هفتو کي به یوه یا دوې شپې کورته راغی، بیا به نوري ورځي د ملک په بېلا بېلو سیمو کي به ئې د مسافری شپې سبا کولې.

د خان اکبر یو ځوان، جره، دېرش کلن ګاونډی لطیف چي د خان اکبر په غیر موجودګی کي د دهٔ د کورد دباندي ضروریات به ئې ورپوره کول، د شمی سره ئې ښه ناسته پاسته جوړه کړې وه. ښه سرکاري نوکري ئې درلوده، ښې پیسې ورسره وې، هر وخت به ښه تیار ګرځېدی. لطیف د خان اکبر په مخ کي کوچنی را لوی شوی ؤ، پر لطیف ئې ډېر اعتماد او باورؤ، لطیف به هم د خان اکبر ډېر عزت کاوه.

شمی چي له ډېره موده ئې د لطیف سره په زړهٔ زړهٔ کي په شدت سره مینه درلوده او په خُله ئې ورته نهٔ شو وئیلای یوه ورځ چي خان اکبر په مسافری تللی ؤ لطیف د حال احوال د پاره د خان اکبر کورته راغی. ماشومان ټول سکول ته تللي وو، شمی په کور کي یوازي وه، داسي نهٔ چي دا د لطیف اول ځل ؤ چي شمی په کور کي یوازي وي او دی دي راشي. خو نن شمی ورته ځان ښه سینګار کړی ؤ، لطیف ئې په خپله کوټه کي پر پلنګ کښېنوی، دا ورسره په څنګ کي کښېنسته، لطیف ته ئې په مینه ځیر ځیر کتل، لطیف اول خو سم نهٔ پوهېدی او لږ وار خطا غوندي ؤ لاکن لږ ساعت وروسته ئې سر خلاص شو چي د شمی څهٔ اراده ده. شمی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته د خپلي ميني اظهار وکړی او لطيف هم د خپل هوس د سړېدو د پاره "هو" وکړه.

لطيف جره ځوان، وينه ئې توده او شمۍ تجربه کاره.

دواړه په مينه کي دومره غرق ول چي شمۍ خپل ټول وجود و لطيف ته ور سپارلی ؤ او لطيف د شمۍ د وجود د هر اندام نه خوند اخستل خپل حق ګڼلی ؤ. لطيف د تُندي ځوانۍ په جوش کي د شمۍ پر چاغ او لوڅ غړي خُله کښېوده او دومره په شدت سره ئې غاښ پر ولګوی چي د شمۍ د خُلې نه د درد د شدت په وجه يوه داسي چغه ووته لکه يو ځوک چي بل کس په چاړه ووهي.

شمۍ لطيف يوې خوا ته پوري وهی، کښېنسته او خپل غړي ته ئې په ځير وکتل، پر غړي ئې د وينو د څاڅکي په شان تک سرۀ، د غاښو نشانونه ول، شمۍ په ګيله منه او ژړغوني انداز کي لطيف ته ووئيل. "ولي ظالمه! داسي څوک کوي؟"

لطيف په مسکي کي ورته جواب ورکړو چي "دا زما د ميني نخښه ده، دا به تر مرګه ستا پر غړي وي."

په دا بله ورځ د شمۍ د پښې د پرېکولو نېټه وټاکل شوه. د شپې د پښې د درد د شدت په وجه شمۍ پور پرېکړی او د لطيف د ميني نخښه ئې د تل د پاره د ځان سره ګور ته يووړه.

○○○○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویلن

ما چې د هغهٔ ستر ګي ولیدلې نو ودارشوم. تکې سرې، پړسېدلي، اوږده اوږده برېتونه، وېښتان ئې هم له اندازې اوږده وو. په لاس ئې د ګهړۍ پر ځای رنګارنګ سپنسي راتاؤ کړي وو، یوه پانچه (پائڅه) ئې کښته او دا بله ئې پورته وه، څادر لږ په ورږه او زیات په ځمکه پروت، سګریټ په لاس کښې، د ګرېوان تنۍ ئې خلاصي، په غاړه کې ئې لاکټان ځوړند، ببره سینه، په غوږ کې ئې د لمر ګل تومبلی زما مخې ته راغی لکه دی چې د دې علاقې، کلي شوده (بدمعاش) وي.

"څوک ئې او دلته څهٔ کوې ؟" دې شوده رانه په داسې انداز کې پوښتنه وکړه لکه، تهٔ وائې دی به د پښتو فلمانو هیرو وي.

"زهٔ دلته د یو ملګري کورته روان یم". ما ورته ښه په شرافت او اخلاق جواب ورکړو.

"ځهٔ چې بیا دې دلته ونهٔ وینم، ګنې "هاهاهاهاهاها". د لاس د ګوتو نه ئې توپنکچه جوړه کړه، ښه په رعب داره آواز او کړس کړس خندا ئې راته وو ئیل، ناڅاپه ئې په یو ډېر ښکلي کم عمر هلک سترګي ولګېدې، ما ته ئې وو ئیل چې " زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوکو راغی ګنې نن به ته را ثخه ژوندی نهٔ وای تللی، هاهاهاهاها " دا ئې ووئیل او د هغه ښکلي کم عمر هلک په خوا روان شو.

زهٔ هم د ملګري کورته روان شوم او د ځان سره مي فکر وکړو چي دا بیا څهٔ بلا ؤ؟ دا څنګه حرکت ئې وکړو. خو خیر، زهٔ د ګل خان کورته ورسېدم هغه سره مي علیک سلیک وکړو او ورسره په حجره کي کښېنستم. د ډوډۍ خوړلو په وخت راته یاد شو چي تاخو یو هیرو په لاره لیدلی ؤ.

"یاره ګل خانه! دلته په لاره کي مي یو ځوان ولیدو، سم د ځانه ئې حسن سواتی (د پښتو فلمانو هیرو، ویلن) جوړ کړئ ؤ. ماته ئې وئیل چي چېري ځې؟ ما جواب ورکړو چي د ملګري کورته. نو په ښه بارعب انداز کي ئې راته ووئیل چي ځهٔ، بیا دي دلته ونهٔ وینم، خدای دي د هغه تنکي ښکلي هلک سره ښه وکړي، که هغه هلته نهٔ وای ښکاره شوای نو خدای خبر چي دي ځوان به له ما سره څه کړي وای".

ما چي خبره پوره کوله نو ګل خان په کړس وخندل، زهٔ ئې حیران کړم چي دا ولي خاندي؟ خو بېرته ئې زر د خُلې او د څهرې نه خندا او د خندا آثار داسي ورک شول لکه د کوچ نه چي وېښته وباسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"یاره زړګیه! دا هیرو نهٔ دی، خو د هیرو ګیري په وجه ئې خپله مور مړهٔ کړه.

"مور مړهٔ کړه؟" زهٔ ئې هک پک حیران کړم.

"هو، مور".

"څنګه؟"

"هغه داسې چې د ځوان د پښتو فلمونه ډېر کتل، بیا یو ورځ دهٔ یو داسې فلم اوکتو چې په هغه کې هیرو خپله مور مړهٔ کړي. دا خبره وه چې دا ځوان کله کورته راغی نو مور ئې کتغ نهٔ وُ پخ کړی، پخوو به ئې څنګه؟ د پیسو درک نهٔ وُ، ځوان زوی ئې ټوله ورځ په سینماګانو کې ورک وُ، ښکلو تنکیو هلکوانو پسې به ټوله ورځ ګرځېدو. خبره دو مره وه چې د ځوان دوه ډزه (مرمۍ) خپله مور وویشته. څو ورځې ورک وُ، خو بیا بېرته را پیدا شو، خېل او خپلوان هیڅ نهٔ ورته وائي. اوس ئې د ماغ کار نهٔ کوي، که کوي نو صرف داسې چې دی هیرو دی او هر یو انسان ورته ویلن ښکاري. چېرته چې یو ښکلی هلک ووینې نو ورپسې شي. د کلي د ماشومانو ښه سات په تېر دی".

ګل خان چې دا کیسه راته وکړه نو د وجود ټول وېښتان مې جګ ودرېدل، ما ورته وئیل چې "دا خو هیرو نهٔ دی، دا خو ویلن دی. که تاسو هیرو ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایاست نو دا تاسو د هغې سپین سري سره بد کوئ کومه چې د دهٔ غوندي بې غیرت انسان د لاسه له دې دنیا نه ولاړه."

○○○○○○

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library